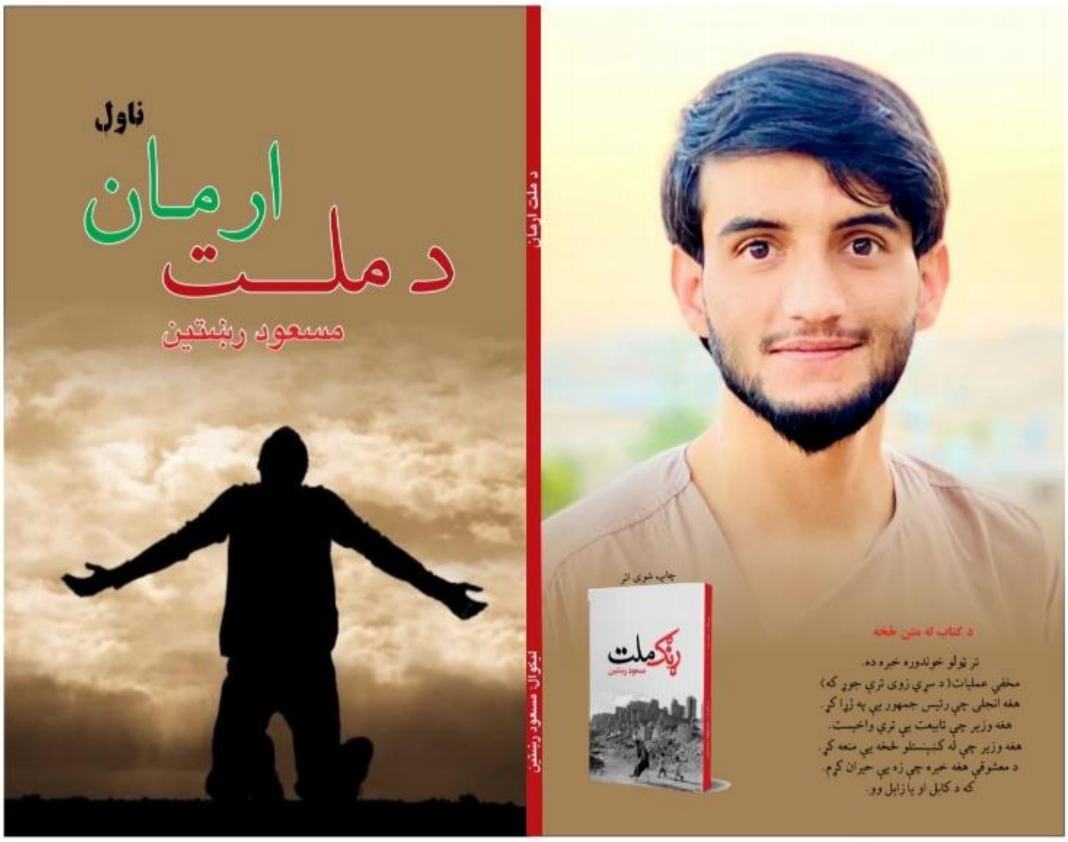

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملت ارمان

لیکوال: مسعود رښتین

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار اووه بجې وې چې د ټلیفون پر زنګ راوېښ شوم؛ سترګې مې و موښلې، د ټلیفون سکرین ته مې وکتل شمېره نابلده را ته ښکاره شوه، تر لږ ځنډ وروسته مې اوکې کړه.

ـ السلام علیکم...

ـ و علیکم السلام، له ارګه مې زنګ وهلی، په ټولنیز چارو کې د ولسمشر سلاکار یم.

ـ شمېره به مو غلطه کړې وي، زموږ دې ختېین کور ته به ارګ څنګه زنګ وهي؟

ـ نه، همدا تاسو مې پکار یاست!

ـ مهرباني څه خدمت موکولای شم؟

ـ ولسمشر ستاسو سره نن ماښام پر اووه بجې په شاهي ماڼۍ کې ګوري، مهرباني وکړئ پر خپل وخت ځان را ورسوئ! له دې لنډې مکالمې وروسته یې اړیکه پرې شوه. له ځان سره مې فکر وکړ چې غریب سړی یې، ولسمشر به تا څه کوي؟ وروسته به مې بیرته د خپلې وړتیا، د دوو لیسانس سندونو او یوې ماسټرۍ په اړه فکر وکړ؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممکن نن د خپلې ورتیا پکار شوی یم. دا چې ما د اقتصاد او سیاسي علومو پوهنځۍ لوستې وې او تر ځنګ مې په ارواح پوهنه کې ماسټري درلوده؛ پر راغلې اړیکې به باوري سوم چې شاید همدا ته یې پکار ورغلی یې. زه د کابل ښار د کمپنۍ سیمې د خاورینو کورونو په منځ کې په یوه غریبه او لوستې کورنۍ کې پیدا شوی وم، تر ماسټري وروسته مې واده هم وکړ او دا وخت مې یو شپږ کلن زوی هم درلود. په ځای کې حیران ناست وم، سهارنۍ بلنې ته فکر وړی وم او پوره مې حس کوله چې یاد زنګ به دې د ژوند د یوې نوې پاڼې بدلولو مانا وي. د خوب له ځایه ولاړ سوم، له کوټې ووتم، مور ته مې کیسه وکړه. له خوشحالۍ یې پر مخ مچ کړم؛ پر ګریوانه ټومبلې ګنې کیلۍ یې سره واړولې، یوه یې په قُلپ کې سمه شوه، پلو یې له نخودو ډګ کړ، له خوښۍ یې زګیروی خووت تر دروازه ووته. شېبه لا نه وه وتلې چې په کوخه کې د ګنو ماشومانو لپې له نخودو ډګې وې. غرمه مې سپینږیری پلار هم کور ته راغی خبره می ورسره شریکه کړه ډېر هیله مند وو. پلار مې ویل؛ زویه! هلته د ورتګ لپاره باید نیکټایې، دریشي او یخنکاک واغوندې. خو ما ورته وویل: نه همدا ساده پاده کالي مې کفایت کوي، خو پلار مې زړه نازړه وو، ملامت نه وو؛ ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هغه وخت د ورتیا معیار غوړ کړي وریښتان، دریشي، رسوا رنګ یخنکاک، ښوي بوټونه او یو لاسي بکس و.

راغلی زنګ مې په دې خاطر ښه بلی چې ګوندي نوی واکمن تر نورو د نوي بدلون فکر ولري؛ د هېواد د ښې راتلونکې لپاره شاید نوي پلانونه عملي کړي. نوی واکمن د واک پر ګدۍ هغه مهال کېناست چې تر ورانډې یې هېوادوالو یوازې توره شپه حس کوله او د روڼ سباوون ارمان یې کاوو. د هېواد هر نیالګی او بوټی د یو ویشتل شوي وجود په وینو سره وه، له هرې دښتې د نامعلوم جسد د وینو بوی تر سپږمو کېدی؛ سیاسونو خو د ملت پر سر د ورځې دوه درې سوداوې کولې، ناامني اوج ته رسېدلې وه، داسې بد حالت راغلی و چې په جومات کې لمونځ کوونکي لا په امن نه و او د ویرې پوره احساس به یې کاوه. قومي شخړې او تعصباتو ټول ړانده کړي وو، زورورو به له کمزورو د خولې ډوډۍ وړله، ځینو به په زرګونو جریبه ځمکه لاندې کړې وه او ځینو به د خپل مړي د خښولو ځای نه درلود. د دولت او ملت ترمنځ خو سمه دمه دښمني وه، ورتیا او استعداد هېڅ ارزښت نه درلود، نارینه هغه و چې ښه وایسطه یا ښه پیسه به یې لرله مسلکونو ته پاملرنه نه کېده، په هېواد کې د تعلیم او تحصیل په اړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذهنیت بالکل منفي و. غلا، چور، نشه‌يي توکي او قاچاق قانوني بڼه غوره کړې وه، زورواکي تر قانون لوړه وه، نور به یې څه درته وایم؛ سم دم قیامت و، هېڅ تیرېده یې نه درلود.

سندونه مې یوه زړه دوسیه کې واچول، له دریشي او نیکټایي پرته په ساده کالیو او سپیرو بوټونه کې مازیګر پنځه بجې د ولسمشري ماڼۍ اولې دروازې ته ورسېدم. له پوره وضاحت سره مې بشپړ معلومات ورکړل، د ولاړ عسکر سترګې زما ټول بدن وڅارل، وروسته یې ښکته پورته وکتل او حیران و چې زه څنګه ارګ ته ور غوښتل شوی یم.

مخکې ولاړم، تر نورو دروازو هم تیر شوم، څو نورې ټینګې تلاشۍ هم وشوې، څو قدمه وړاندې ولاړم او د ارګ تاریخي دروازه مې له خپل تاریخي قدامت او مغروري سره ولیده. په غټو غټو مې د دروازې ښکلا او پر سر له غروره ډک درې رنګه بیرغ تر نظر تیر کړ چې زما لپاره د حیرانۍ خبره وه، که ووایم سم دم د خوب لیده و.

په کومه شمېره چې سهار زنګ را ته شوی و، زنګ مې ورته وکړ. تر معرفي وروسته یې وویل:

ـ دالته د دروزاې والا سته، هغوی ته ووایه چې شاهي ماڼۍ ته دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رهنمايي کړي.

ما هم همداسې وکړل، دروازې ولا د ګوتو په اشاره شاهي ماڼۍ را وښووله ور روان شوم، هلته تر رسېدو وړاندې مې يو مسوول کس ته خپل ټليفون و سپاری، هغه د غونډو تلار ته بوتلم. شپږ نيمې بجې وې، د غونډو تالار ته ننوتم او په لومړي ځل مې وليدل چې زما غوندې په کاليو کې ډېری ځوانان ناست وو؛ د هر سړي چوکۍ معلومه وه، له ټولو سره مې په خوله روغبړ وکړ او کېناستم. په مجلس کې ټول لس نفره وو، ټول ځوانان وو، په دوی کې يې يوازې درېيو تنو په ځانو لږ ګوته وهلې وه؛ مانا دريشي، ښوي بوټونه، يخنکاک او نيکټايانې يې لرلې.

فکر مې کاوه چې راغلو ځوانانو خو تر ننه شاهي ماڼۍ په خوب کې هم نه وه لېدلې؛ نو دغسې تصادفي بلنې علت به څه وي؟ موږ نو کوم دومره ځانګړي يوو چې ولسمشر راغوښتي يوو.

ولسمشر به څنګه شخص وي؟ هغه به څه ډول خبرې ولري؟

له ځان سره مې يوازې د خپلې وړتيا اړوند فکر کاوو چې د کومې برخې لپاره به يې راغوښتی يم. همدارنګه د راغلو ملګريو اړوند مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ورته نظر درلود. او د څه نا څه نورو فکرونو، سوچونو او پوښتنو خوابونو ته منتظر ناست وم.

ځوړه شوه په دهلېز کې یوازې د بوټونو اوازونه ختل، غږونه او شور نور هم زیات شو، دوه د لوړ قد لرونکي، په تورو دریشیو کې چې لاسي مخابرې ورسره وې تالار ته راننوتل. ورپسې یو په عمر پوخ ځوان چې په توره ږېره کې یې سپین ویښته له ورایه معلومېدل، بڼورې سترگې، جگه پزه چې مخ ته یې لا ښکلا ورکړې وه او وطني جامې یې په تن وې تالار ته را دننه شو. ولسمشر چې درانه او سنگین گامونه یې پورته کول او ځلېدونکې وړې تسبیح یې په گوتو کې اړولې تر موږ راورسېد. ناست رابلونکي یې ټول د درناوي په پار ولاړ شول، ولسمشر له هر یوه سره په ورین تندي ستړې مه شې پیل کړه، هر یو یې په ارامۍ په غېږ کې نیوی، لاسونه یې ټینگ زموږ له لاسونو سره مښلول، د کورنۍ او صحت پوښتنه یې کوله، لږ مې له ځان سره و انگېرله چې تیر وتلي نه یوو، خو لا درک نه و معلوم او د را روان برخلیک په اړه قاطع پرېکړه نه کېده.

تر روغبړ وروسته ولسمشر د مېز په هغه سر کې کېناست چېرته چې ورته د ناستې لپاره چوکۍ اېښودل شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ ته تر ښه راغلاست ویلو وروسته یې وویل: ډېر خوشحاله یم چې تاسو زما بلنه و منله او تر همدې ځایه راغلاست! تاسو پوهېږئ چې هېواد څومره دردېدلی دی؟ تېپونه یې ملهم ته پټی غواړي، دا پټی زموږ او ستاسو په لاسونو او فکرونو کې دي، کلونه کېږي چې هېواد د یو سوځېدلي او له منځه تللي ځنګله غوندې ښه خپله کړې چې د ژوند او ښکلا ونې، بوټي، بڼونونه یې له منځه تللي او هم یې اوسېدونکي له هوسۍ تر زمري پورې ټول د ښکاریانو له خوا ویشتل شوي او تپي شوي دي. دغه ټول را وینښېدل او ژوندي کېدل غواړي؛ نو زه ستاسو دریشي او نېکټایي ته اړتیا نه لرم، زه ستاسو انرژي ته اړتیا لرم.

پوهېږم تاسې به هم د پوښتلو لپاره ډېر څه ولرئ؟ اندېښنه مه کوئ، ټولو ته مو ځواب وایم.

وروسته یې ټول ناست ځوانان مخاطب کړل او وې ویل:

- تاسې مې له ډېر زحمت ایستلو وروسته پیدا کړي یاست، غواړم له نورو ځوانانو سره هم خبرې وکړم او له انرژۍ یې په پوره ډول کار واخلم؛ ایا تاسو زما سره کار کولو ته چمتو یاست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه څه چې څوک يې له خدای په اسمان غواړي او هغه يې ورته پر ځمکه ورکړي، نو څومره به يې ترې وي؛ موږ هم له څه ويلو پرته د "هو" ځواب ورکړ.

ولسمشر زياته کړه: ښه ډېر ښه! خوشحاله سوم چې تاسو کار کولو ته چمتو ياست. دا چې زما د راتگ لا هم زيات وخت نه کېږي، غواړم چې د خپلو هېوادوالو حق ادا کړم. امن، سوکالي او ارامي راولم، د هېواد د شته ټپونو درملنه وکړم، د هېواد اوبه را وتړم، د سياست او هېواد استعمار له منځه يوسم، زده کړې او تحصيل ته لومړيتوب ورکړم، فساد له منځه يوسم، اهل لرونکي کسان پر دندو وگمارم. ... خو ددې ټولو تر سره کول ناممکن نه؛ بلکې ستونزمن دي. لوی خلک تل ستونزمن کارونه کوي، زه ستاسو له منځه همدا اوس گومارنې ترسره کوم.

اول يې د شيرخان نوم واخيست، هغه وويل: حاضر يم صيب!

ـ تاسو په ورځني ډول د هېواد د سياسي حالاتو د جاج اخيستلو او ماته په راپور راکولو مکلف ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم یې اکبر خان غږ وکړ؛ تاسو په ورځني ډول د هېواد د اقتصادي حالاتو اړوند ماته په راپور راکولو مکلف یاست.

ورپسې یې زما نوم یې یاد کړ؛ تاسو زما د دفتر د رییس په حیث دنده لرئ، چې زما اړوند ټولې چارې به ترتیب او تنظیموئ.

زما له نوم وروسته یې احمد خان ته ګوته ونیوله؛ ځوانه! ته به په میاشتني ډول هېواد ته د کډوالو د راستنیدو اړوند راپور راکولو مسوول یاست.

وروسته یې زبیر خان ته سترګې واړولې، زبیره! تاسو په هېواد کې د فساد او فاسدو اشخاصو په تعقیب او نیولو مکلف یاست. هر څومره بشري ځواک ته چې اړتیا لرئ، وړاندېز یې وکړئ.

همدارنګه یې تر لسو پورې ټولو ځوانانو ته پرلپسې مسوولیتونه وسپارل، تر بیا لیدو او ناستو وروسته یې خدای پاماني وکړه او له تالاره ووت.

یو بل د لوړ قد او پراخ تندي ځوان چې غټو سترګو او نرمې موسکا یې ښکلا یو په دوه کړې وه راغی او بل رنګین تالار ته یې له ځان سره بوتلو، پر مېزونو ایښې وطني خوراکونو ټول حیران کړل. تر ډوډۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړولو وروسته مو یو بل ښه سره وپېژندل. خدای سته دې پېژندنې یو بل څه ته متوجه کړم، هغه دا و چې ولسمشر د قومونو ترمنځ د یووالي برخې ته هم پوره پام کړی و؛ دغه لس کسه‌یزه ډله یې یو پښتون، بل هزاره، ازبک، تاجک، ترکمن او... زموږ د تګ وخت راورسېدو، که مو کاته د شاهي ماڼۍ تر مخ، هر یوه ملګري ته دوه نظامي ګارډان، یو موټروان او یو تور لکسیز موټر ولاړ و. هېڅ د منلو نه وه، خو بس د خدای کړه و او زموږ ورته کاته و.

د نن شپې لپاره مو رخصت راواخیست او د سبا د پر وخت راتګ پرېکړه مو سره وکړه. په ټکسي کې راغلي ځوان، اوس د کابل ښار ګڼه ګوڼه او شور د لکسیز موټر له تورو شیشو نندارہ کوله. عادي حالت اوس نه و، غرور، مینه او ځواک اوس بدل شوی و. فکرونه په مخه کړم، ټول ذهن مې اوس د هېواد او ولسمشر خوا ته اوښتی و. د فکرونو نړۍ مې تر نورو شیانو یو بل څه ته ډېره ګډوډې راوستله، هغه دا چې زموږ په نننۍ ناسته کې څو واره ولسمشر ته زنګ یا پیغام راتلی، خو هغه به د ټیلیفون سکرین ته تر کتلو وروسته نرمه موسکا وکړه او ټیلیفون به یې کېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې لس بجې وې چې کور ته را ورسېدم. کورنۍ مې زما لپاره وېښه وه، اندېښنه يې لرله. ورغلم پلار مې په لاسونو مچ کړ، مور ته مې غاړه ورکړه، د مور پر غومبرو د خوښۍ اوښکو اوږدې ليکې ايستلې وې. کېناستو، کيسه مې ورته وکړه او تر ډېرو وېښ وو. اوس نو ما د خپل کړي تحصيل ثمره په سترگو ليده؛ نوي واکمن لوستو ته د عزت په سترگه کتل او اوس د هېڅ لوستي ځوان زده کړې يوازې کاغذي سند نه و، ارزښت يې لاره، ټولنې او خلکو درناوی ورته درلود. د پخوا حالت بدل شوی و چې خلکو به يوازې د لوستو پر بېکارۍ او روزگارۍ مجلس گرم کړی و. پلار مې زما د نوې دندې تر لاسه کولو ته هغومره نه و خوښ؛ لکه د دې ملت د دردونو دوا کېدو ته. شپه تيره شوه، سهار وخته راوېښ شوم، اودس مې وکړ او په مسله له ادا شوي لمانځه وروسته په فکرونو کې ډوب شوم، د ولسمشر د ښېگڼو او د لوېدلو ولسي خلکو په اړه به مې له ځانه وپوښتل.

ولسمشر په رښتيا د خلکو غم اخيستی؟

رښتيا به فساد ورک کړي او که به د زورواکو تر واک لاندې راشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقتصادي حالت به په رښتیا ښه کړي او که به یوازې د ملت پر سرونو معامله وکړي؟

د هېواد اوبه به را وتړي او که به د نورو هېوادونو تر استعمار او سیاست لاندې راشي؟

د قومونو ترمنځ به یووالی راولي او که به د قومونو دلالانو ته د پخوا په رکم د دلالي برخه ورکړي؟

زده کړو او تحصیل ته به په رښتیا کار وکړي که به یوازې شعارونه وي؟

همدارنګه ډېرې نورې پوښتنې چې زما په ذهن کې ګرځېدې او ځوابېدو یې یوازې وخت او راتلونکي ته انتظار ایست.

ناوخته شوي و، یو پلاستیک کې مې د اړتیا وړ شیان واخیستل، له مور، پلار او مېرمنې مې خدای پاماني را واخیسته، ور یاده مې کړه چې نور ژر ژر کور ته نه راځم. که مې وخت پیداکړ احوال مو اخلم او هو چې هر څه ته اړتیا وي، فقط زنګ را ته وهئ.

را ووتم، موټر چالان ولاړ و، ور وختم. له تلو سره سم مې مور په موټر پسې له شا اوبه و شیندلې. نن هوا ګرمه وه، اسمان وریځ وه خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

باران درک لا نه و. د گلبهار سنټر پر لاره تر ګڼې ګوښې وروسته ارګ ته را ورسېدو. اوس نو تلاشي نه راسره کېده، پېژند کاټ د ټولو دروازو په مسوولینو پېژندلی وم. په ارګ کې دننه د نوي واکمن له راتلو سره سم د رغونې چارې تر سترګو کېدې. خپل دفتر ته ننوتم، پر اوږد لرګین مېز، ایپل کمپیوټر، د ګرځنده چوکۍ شاته لوړه د افغانستان نقشه او تر څنګ یې له کتابونو ډکه الماری دیوال ته جګه وه. تر کېناستو څو شېبې وروسته شیرخان او اکبرخان هم دفتر ته راغلل، یو او بل ته مو د نوې دندې مبارکي ورکړې، د خپلو لوړو زده کړو په اړه مو یو او بل ته وویل، دروازه ټک، ټک و ټکېده.

اجازه مې ورکه، ځوان را ننوت، ځان یې د تشریفاتو مسوول معرفي کړ؛ وروسته یې وویل: رییس صاحب نن ستاسو په ګډون د نورو ځوانانو لپاره معرفت غونډه نیول شوې، هیله لرم چې د ګډون په موخه مو قدمونه را سترې کړئ، اجازه یې وغوښته او ووت.

له څه ځنډ وروسته، زه، اکبرخان او شیرخان موږ هم د غونډو تالار ته ورغلو، په تلار کې ګڼ شمېر لوړ پوړي چارواکي وو، زموږ نویو ځوانانو پېژندنه وشوه، د غونډې د ځینو چارواکو زموږ له پېژندلو سره تندي تریو ونیول، څو نورو خو بیخي ډېرې ګونځې ورکړې. د نوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندې د پېل لوړه مو ترسره کړه او هېواد ته د کار کولو وعده مو وکړه، د یادو مراسمو له ختمېدو وروسته له تالاره وواتو.

شپې او ورځې ووتې کارونه په منظم ډول روان و، ولسمشر راته لارښوونه وکړه چې د وزیرانو شورا راوغواړه، سبا سهار اووه بجې باید ټول مجلس ته حاضر سئ.

ما فکر وکړ چې دومره وختي به کله دا وزیران له خوبه راویښ شي، دوی خو د تیر ولسمشر پر مهال د شپې بانډارونه او د ولس پر سرونو سوداوې کولې، د ورځې به یې خوب کاوو. د ولسمشر دا ډول غوڅ امر را ته له دوو حالتونو خالي نه ښکارېدی؛ یو دا چې ولسمشر همدومره جدي دی، یا د تیرې دورې له حالته ناخبره دی؛ خو خیر ما خپل مسوولیت ادا کاوو. د وزیرانو لیست شوې شمېرې په دفتر کې پر را ځوړندې تختې لګېدلی و؛ د هر یوه شمېرې ته مې زنګ وواهو او ټولو ته مې د سبا مجلس په اړه خبر ورکړ. په دوی کې دوه وزیران یو د اوبو او برېښنا وزیر او دویم د ملي امنیت رییس بهر ته په سفر تللي وو؛ حال دا چې موږ یې بهر ته له تګه هم ناخبره و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار اووه بجې وې ځینې وزیران یې پر وخت راغلل او ځینې یې و ځنډیدل. غونډه پر اووه نیمې بجې رسما پیل شوه، ولسمشر د مېز سرته کېناستی، ورېه د نوټ کتابچه یې مخته کېښوده، د قران کریم تلاوت وشو، وروسته ولسمشر خپلو خبرو ته ادامه ورکړه.

رسنیو غونډه په ژوندۍ بڼه خپروله، د لومړي ځل لپاره ولسمشر د وزیرانو شورا راغوښتې وه، د ملت سترګې د خپل ولسمشر د لیدو او خبرو تږې وې.

ولسمشر خپلې خبرې په دې ډول سره پیل کړې:

ټولو وزیرانو صاحبانو ته ښه راغلاست وایم! هیله لرم چې یو او بل به مو ښه پېژندلي وي او یو بل درک کړو. زه د هېواد هغه ولسمشر نه یم چې په غلا او یا د نورو د زور پر مټ دې ځای ته رارسېدلی یم. خلکو را باندې باور کړی، زه یې باید باور وساتم. نه غواړم چې ستاسو ماغزه په اضافه خبرو تر ګډوډ کړم، څو له تاسو د مطلب ټکی ورک کړم.

هغه وزیران چې غونډې ته ناوخته راغلي، پر خپلو ځایونو ودرېږئ.

ولسمشر په ډېر جدیت وویل: ولاړ سئ!! څو دقیقې چې ناوخته راغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست، هغومره وخت په خپلو ځایونو کې ودرېږئ! ستاسې له ناوخته راتلو څخه ما دا زده کړل چې تاسو به وزارت ته هم هره ورځ ناوخته ورځئ. تاسو چې د خپل ولسمشر قدر نه کوئ، د بېوزله هېوادوالو قدر به څه وکړئ، اړ یم چې نن به ولس ته خپل حق در څخه ورکړم.

غونډه په ژوندۍ بڼه خپرېده، ملت هر څه په خپلو سترګو لیدل.
فېسبوک مې را خلاص کړ، خلکو د نوي ولسمشر دا کړنه پر نېک پال و نیوله. ډېره خوښي یې څرګندوله، دوی ویل چې هېواد همداسې ولسمشر ته اړتیا لري.

وزیران همداسې پر خپلو ځایونو ولاړ وو، پر تندیو یې نرمه خوله برېښیده، نن یې له ملت سره د کړي ظلم پایله لیده، ملامتي یې ومنله، د تکلیف احساس یې وکړ.

ولسمشر خپلو خبرو ته دوام ورکړ: ملت مو په ژوندۍ بڼه ګوري، زه نن د لومړي او وروستي ځل لپاره خبر درکوم؛ سر له ننه مو خپلو مسوولیتونو ته متوجه سئ! په خپلو چارو کې مثبت بدلون راولئ!
وروسته یې د کورنیو چارو وزیر مخاطب کړ؛ زه غواړم د یوې میاشتې په موده کې د نظامیانو چلند له ولس سره مثبت و ارزوم! د یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خادم په ښېر چلند یې غواړم، نه د بادار. له ولس سره د دوی ښه چلند، هغوی له حکومت سره همکاري ته هڅوي چې دا د ښه امنیت لامل هم کېږي. مخکې تر دې چې تاسو څه کړي، یا مو دا ولس څومره په تکلیف کړی، زه یې درته ښښم، خو غواړم تاسو یې باید جبران کړئ او زما د خلکو ټپونه پټې کړئ، که بدلون را نه ولئ، ولس به درسره د هر څه حساب وکړي.

قومندانانو ته دې ووایه چې د خپلو عسکرو معاشات دې پر وخت اجرا کړي او هر چاته دې خپل حق ورسوي؛ نه غواړم چې عسکر دې له غربته د غلو ملګری شي. زه به د ټولو عسکرو معاشات لوړ کړم. په مقابل کې به یې د لوړ رتبه مامورینو، هغه چې ستاسو د وزارت تر چتر لاندې کار کوي؛ معاشات او امتیازات محدود او را کم کړم. نه شم کولای د ټولو عسکرو اکاونټونه وڅارم، خو ستاسو اکاونټونه بالکل څارلی شم.

پر خپلو نظامیانو یونیفورم جبري کړئ، زه نن اعلان کوم، کوم کس چې نظامي یونیفورم و نه لري؛ یو عادي کس دی، حتی که یو جنرال هم وي. مسلکي کسان دندو ته راوله، روزنتونونه مو قوي کړه، ټولو ته مسلکي روزنه ورکړئ؛ هڅه وکړئ چې د فساد او مفسد مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيسئ. زه به دا ارزونه هم وکړم چې زما ملت څومره د ارام ساه اخلي. اصول باید پر ټولو عملي کړئ، د مجرمینو مخه و نیسئ، زورواکي له منځه یوسئ، هر څوک چې قانون ماتوي، لاس او پښې یې ور ماتې کړئ.

د کورنیو چارو وزیر په ډیر ادب وویل: سر اعلا قومندان صاحب ستاسو لارښوونې به جدي تعقیب کړم او انشاالله هر امر مو پر ځای کوم.

ولسمشر ولاړو وزیرانو ته د کېناستلو امر وکړ، هغوی هم پر خپلو ځایونو کېناستل.

دغه وخت د ولسمشر شخصي ټلیفون ته زنګ راغی، ټلیفون یې ماته و نیوی او راته ویې ویل چې ورته ووایه، ولسمشر په غونډه کې دی.

ټلیفون مې اوکې کړ، د ښځې په غږ یې وویل: سلام د ملت سـر عـلا قـــــــــومندانه!!

حیران شوم؛ ښځه، ولسمشر او دا ډول باجرئته خبرې!

ځواب مې ورکړ: وبښئ! زه د ولسمشر د دفتر رییس یم، هغه اوس مصروفه دی، زنګ به وروسته درته ووهي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټليفون يې کاټ کړ او زه هم بيرته دستي مجلس ته ورغلم.

ولسمشر د دويم ځل لپاره د پوهنې وزير ته مخ ور واړوی او د نوم په اخيستلو سره يې مخاطب کړ: زه په تيرو وختونو کې د پوهنې وزارت له هر ډول کړنو خبرېدم؛ حالاتو ته په کتو سره د يوې مياشتې لپاره وخت درکوم چې د افغانستان د ښوونيز سيستم کچه را پورته کړې! فساد او مفسدين له منځه يوسې! زه د مخکنيو کړنو سخت مخالف يم، د خيالي ښوونکو، په معاشاتو کې د غلا، د غيري مسلکي کسانو له گومارنې، له کمزوري نصابه، د قرطاسيو او پرينچر له غلاوو څخه ډېر بد وړم. که يو کس زما جېب ووهي و به يې ښنم، خو د پوهنې وزارت په برخه کې غلو ته، په دې هېواد کې ځای نشته.

د وزارت بوديجه به درته زياته کړم، د ښوونکو معاشات دوه برابره کړه، څو د ښوونکو اړتياوې پوره کړي. ټولو ښوونکو ته په اړونده سيمو کې د کور لپاره حکومتي ځمکې وويشه. په هر ولايت کې يوه معياري لېسه او ليله جوړه کړه چې تر پنځه زره د زده‌کوونکو ظرفيت ولري. ترڅنگ يې د ديني علومو يوه يوه مدرسه بايد جوړه شي؛ څو زموږ هېوادوال له اسلامي زده کړو او اسلامي عقيدې څخه پوره برخمن و اوسي. همدارنگه په هره ولسوالۍ کې هم يوه يوه ليليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرونکې لېسه چې تر درې زرو پورې د زده کوونکو ظرفیت ولري جوړه کړه. په عموماً کې د هېواد په هر کلي او لرې پرتو سیمو کې ښوونځي او مدرسې جوړې کړئ. نه غواړم افغانان د خپل دین او اسلامي ارزښتونو د زده کړې لپاره بهرنیو هېوادونو ته سفر وکړي. ښځینه ښوونځي په هره سیمه کې غواړم! په ښځینه ښوونځیو کې ټولې ښځینه ښوونکې مقررې کړه، لوړ معاشات ورته ورکړه، څو د کورنۍ ټولې چارې سمې پرې سمبال کړي. ټول مسلکي اشخاص راوبوله او د کار زمینه ورته برابره کړه. غلا او فساد له منځه یوسه، د خیالي ښوونکو مسله ختمه کړه، د معیاري نصاب جوړېدو لپاره یوه کمېټه و ټاکه چې په دې برخه کې مسلکي پوهه ولري، څو د نصاب په اړه له سره غور وکړي.

د کوچیانو لپاره گرځنده ښوونځي جوړ کړه، هغوی هم ددې ملت برخه ده، مه پرېږده چې د ملت یوه برخه دې هم له پوهې لرې و اوسي. د دوی له منځ څخه ښوونکي ورته و روزه، ټولو ښوونکو ته معاشات پر وخت حواله کوئ، په دې برخه کې یوه ورځ ځنډ هم د زغم وړ نه بولم، د یوې میاشتې په موده کې باید دا هره ستونزه حل شوې وي، که لا هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضعیت پخوانی و؛ نه مو ښښم او نه اړتیا لرم چې په دې اړه بهانې واورم.

ولسمشر خپلې خبرې بس کړې او وزیر صاحب د امر منلو په دود څو خبرې وکړې او ژمنه یې وکړه چې خپل وس به نه سپموي، هر ډول اصلاحات به رامنځته کړي.

ولسمشر د نوټ په کتابچه کې ولیکل:

جاهل ملت نه د ځان په ګټه دی او نه د هېواد. ملت باید لوستی وي، جاهلان تر خپل ملت، دښمن ته ښه کار کولای شي. ملت دې لږ وي خو باتمدنه دې وي، لوستی دې وي. جاهله ټولنه د یو ځنګله په څیر ده چې نه مشر لري او نه د مشر امر څوک مني، انسانان د یو بل غوښې خوري.

ما یو ځل بیا ټولنیزو رسنیو ته سر ور ښکاره کړ او ټولو هېوادوالو لاندې نظرونه لیکلي وو. د هېواد نوې پاڼه دې پخیر وي. موږ د ولسمشر دا ډول فعالیتونه تل ستایو. ولسمشره موږ دې تر څنګ ولاړ یو، ته زموږ اتل یې. دا د ځپل شوي هېواد د بدلون پیل دی. ولسمشره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غله او داړه ماران له منځه يوسه! اصلاحات رامنځته کړه، هېواد پر خپلو پښو ودروه!

ولسمشر پوښتنه وکړه:

ـ د ملي امنيت رييس چېرته دی؟

دا چې زه يې د ځواب ورکولو مسوول وم، و مې ويل:

ـ هغه زموږ له اجازې پرته، له هېواده بهر تللی او حال نه ورباندې لرو چې کوم هېواد ته او د څه د لپاره تللی دی؟

بيا يې د اوبو او برېښنا وزير پوښتنه وکړه:

ما بيا ځواب ورکړ: هغه هم بهر ته په سفر تللی دی.

ولسمشر لاسونه سره ومروړل، تندي يې گونځې پيدا کړې، مېز يې په سوک وواهه، دوی ته چا اجازه ورکړه؟ د دوی د سفر موخه څه ده؟

زما ملت هره ورځ په جنگ، جگړو کې مري دوی بهر ته په سفر ځي؟

زما ملت له تندې مري، اوبه مې نه دي کنټرول، بندونه خلاص ولاړ دي او وزير په بهرني سفر تللی. زه غواړم چې خپلې اوبه را مهار کړم، د نړيوال اصل مطابق تر موږ زياتې اوبه د يوې معلومې اندازې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې د پیسو په بدل کې باید نورو ته ورکړو؛ دا باید مدیریت ښه شي، په هېواد کې به د اوبو د بندونو له را تړلو وروسته د اوبو سطحه را لوړه شي، څو بربښنا ځنې تر لاسه کړو، صنعت او زراعت ته به پرمختګ ورکړو، خپلې زراعتي ځمکې به خړوبه کړو.

وروسته یې وویل:

د ملي امنیت رییس دا ملت پر کوم حال پرې ایښی دی، ټول ملت په وینو سور دی، هېڅوک په خپل ژوند ډاډمن نه دي، سوداګر د ناامنۍ له کبله پانګونې ته زړه نه ښه کوي، بهرني سوداګر هېواد ته د راتګ لپاره ځانونه او شتمني ډاډمنه نه بولي، موږ باید د خلکو امنیت خوندي کړو، د هرې بدې پېښې مخنیوی وکړو.

ولسمشر د رسنیو د استازو لوري ته مخ ور واړوه، د تلویزن پر سکرین یوازې ولسمشر ښکارېدی، د تندي ګونځو یې سل خبرې درلودې.

ولسمشر وویل:

زه ښښنه غواړم ملته چې تاسو په انتظار یاست! زه له همدې مېزه دوی دواړه له خپلو دندو لیرې کوم. د دوی شتمني باید بلاک شي، تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ وروسته دوی په حکومتي چوکاټ کې هېڅ ځای نه لري، همدا مې وروستۍ پرېکړه ده؛ خلاص.

د لاسونو ګوتې یې سره تیرې کړې، وړه ټکاه یې وخته، ساه یې و ایسته، سترې ښکارېده، ما د اوبو پیاله مخې ته ورته کېښوده، یو غړپ یې ترې وکړ، سترګې یې و رپولې، باڼوګان یې تور برېښیدل.

د کانونو او پیټرولیم وزیر ته یې مخ ور واړوی، په خبرو یې پیل وکړ:

تاسو ته بهتره مالومه ده چې تر نن ورځې د هېواد سره او سپین، تاریخي ابدات، تر ډېرو لاندې سکاره، معدنونه او هر څه چې و؛ هر چا د خپل زور پر مټ را ایستل، خرڅول او نورو ته یې ورکول. مګر زه نن په مطلق ډول دا بندوم او د تیرو حساب هم کوم. په هېڅ رکم نه غواړم چې د هېواد یوه سپیره لوټه د ځمکې له سر او یوه سپیره تېږه د ځمکې له تل څخه چاته ورکړم. په هغه ډول چې مخکې ترې په بېباکۍ استفاده کیده، یا نورو ترې وړل.

همدا د راتلونکو نسلونو حق دی، یوازې د اوسنیو مال نه دی چې هر ډول یې و غواړي پر نورو یې خرڅ کړي. هغه که په غلا و او یا په بل ډول. له نن څخه وروسته که له هر بهرني شرکت سره تړون کوئ؛ نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې به د هغوی له انجینرانو او ماشینونو استفاده کوئ. په مقابل کې به یې معاش ورکوئ، کاریګر باید ټول د افغانستان خلک و ګومارل شي، خپل خام توکي د یوه نخود په اندازه هم چاته نه ورکوم. تاسو هڅه وکړئ چې له بهرنیانو څخه په استفادې خپل انجینران په دې برخه کې و روزئ؛ څو موږ نورو ته له لاس نیولو خلاص شو. هېواد ته که هر ډول د سون توکي را واردوئ، کیفیت او نرخونه یې باید سل سلنه د ډاډ او استفادې وړ وي، تاسو باید له بهر څخه د خپلو خلکو لپاره ګټه راوړئ.

تر دې خبرو وروسته یې د نوټ په کتابچه کې ولیکل:

ز ه د خپل ملت لپاره زړکلن فکر لرم او هغه عملي کوم. هڅه کوم چې ټولې ستونزې په ښه ډول و څېړم، کنټرول یې کړم او له منځه یې یوسم. هغوی چې لنډ فکرونه لري لنډ مهاله مسایل تعقیبوي.

کتابچه یې بنده کړه، تالار کې چوپتیا خوره وه، په مخامخ هېنداره کې د باندې د ونو په خاښونو پسې پاڼې مړې ځړېدې.

وروسته ولسمشر د بهرنیو چارو وزیر ته مخ ور واړوی او خبرې یې بیا پیل کړې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو د نړۍ په (۱۹٦) هېوادونو کې د افغانستان استازیتوب کوئ، د افغانستان په کچه دویم درجه ډیپلوماټ یاست، ستاسو هر عمل، کړه وړه او خبره د دې ملت استازیتوب کوي. ستا په وزارت یا په بهرنیو هېوادونو کې د افغانستان په سفارتونو کې که د لوړې کچې یا د ښکته کچې کسان وي، باید د همدې برخې مسلکي کسان دندو ته راولې، زه د پخوا په شان نه غواړم چې د نرسینګ یا انجینري د برخې مسلکیان دې په سفارت یا بهرنیو چارو وزرات کې پر دندو ووینم. سر له سبا ټول له مسلکي لري اشخاص له دندو لري کړه، او پر ځای یې مسلکي خلک را وبوله. د دوی کالي، بوټ، چلند، کړنې او هر څه زموږ د ټول ملت استازیتوب کوي؛ نه غواړم چې د یو نااهله له لاسه د ټول ملت سپکاوی وشي. دا ملت تاریخ لري، غرور لري دا ساتنه غواړي.

تاسو ټولو ته یو ځل بیا وایم: هره خبره ښه سمه تعقیب کړئ او ټولو د ښه کار په هیله یم، که څوک لږ بې پروایي هم وکړي، زندان ته اچول کېږئ! د نن ورځې مجلس همدومره وو. مجلس پای ته ورسېدی، خو زما فکر لا په هغه نازک غږ کې و چې د ولسمشر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټليفون ته يې زنګ وهلی و. طاقت مې نه کيده ايا ولسمشر میین دی؟ مينه کوي او که... .؟

ټولو همدلته ډوډۍ وخوړه، وزيران خپلو دندو ته ولاړل زه او ولسمشر سره پاته شوو.

ولسمشر يوه سپينه پاڼه ور واخيسته د دوو تنو نومونه يې پرې وليکل؛ د يوه تر نوم لاندې يې د اوبو او انرژي د وزير نوم وليکی او د دويم له نوم سره يې د ملي امنيت د لوی رييس نوم وليکی، همدا پاڼه يې ماته راکړه تر څو د رسنيو دفتر ته يې ولېږم.

زه د ولسمشر له دا ډول ټاکنو سل سلنه ډاډمن وم، ځکه چې هغه مخکې ارګ ته تر راتګ د کار د خلکو يو ليست له ځان سره درولود، لس دقيقې وروسته له ملي تلويزون څخه د يادو دوو تنو د ټاکنو په اړه خبر خپور شو، دا چې هغه دوه تنه د اولس په زړونو کې له ښه محبوبيت څخه برخمن وو؛ دا هم د ملت د خوښۍ لپاره يو غوړ خبر و، دا ډول ټاکنې ملت د ځان په خير ګڼلې.

ما او ولسمشر د ارګ په انګړ کې قدم وهلو ته ووتلو، لږ وروسته د قطار ونو تر سيوري لاندې کېناستو، د ولسمشر تر مخ ګرد ښيښې مېز

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د مېز پر سر د چایو ډکه پیاله پروته وه. ولسمشر څه نه ویل، فقط د لاسونو ګوتې یې د یو او بل لاس په ګوتو کې ټینګولې او وړه ټکاه یې ختله. دغه وخت شیرخان هم راغی او د کېناستو لپاره یې د راپور ورکولو اجازه وغوښته، ولسمشر له څه ویلو پرته، د "هو" په بڼه سر وخوځاوه.

شیرخان د خپل ورځني راپور لوست پیل کړ:

نن ورځ په ټول هېواد کې د وزیرانو شورا تر مجلس وروسته خلکو ستاسو پر یادو ټاکنو خوښي وښووله. دوی هیله لري چې ولسمشر دې تر اخیره هم زورواکو ته نه تسلیمېږي. فساد او مفسیدین دې له منځه یوسي، اوبه دې را وګرځوي، قانون دې پر ټولو یو ډول عملي کړي، خلکو ته دې د کار زمینه برابره کړي، د قومونو ترمنځ دې یووالی راولي. همدارنګه د نن لپاره په سیاسي لحاظ په ټول هېواد کې یوازې ستاسو اړوند مثبت نظرونه تبادله کېدل او پورته غوښتنې مطرح کېدې، ټول ملت خوشحاله ښکاري. د نن ورځې راپور همدومره و.
ولسمشر خوشحاله شو، شیرخان ته یې افرین ووایو او رخصت یې کړ. شیرخان مننه وکړه او ولاړی. د لمر ژېړبخونې وړانګې د ارګ له لوړو دیوالونو ورو ورو په ښکتېدو وې، ولسمشر مخامخ راوکتل او وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل: نن زه او ته یوازې دباندې په چکر وځو، دلته مې زړه ډېر تنګ شوی، زه باید کله ناکله د عادي خلکو په څیر وګرځېږم، خلک ووینم، ښار وګورم او د ولس حالت په خپلو سترګو وګورم او له روغ حالته خوند واخلم. زما له دباندې وتلو باید له تا پرته هېڅوک هم خبر نه سي. ربښتیا ماښام ته دواړه نوي وزیران راوغواړه چې پر اړینو مسایلو ورسره بحث لرم. ما هم له څه ویلو پرته نویو ټاکل شویو مسوولینو ته زنګړنه ووهل او د راتګ بلنه مې ورکړه.

ولسمشر د چایو پیاله کېښوده او نظر یې ټول زما خوا ته کړ، وروسته یې بیا په خبرو پیل وکړ: ګوره ته زما د ټولو شخصي، سیاسي او حکومتي مسایلو شریک یې، زه پر تا باور لرم او غواړم دا موضوع چې تر اوسه ما له ټولو پټه ساتلې یوازې تاته یې ووایم.

ذهن ته مې هغه د ښځینه غړ مسله راغله چې په سهارني مجلس کې یې زنګ کړی و...

زه یوه مېرمن او دوه اولادونه لرم، همدا واده مې راته پلار په ماشومتوب کې په خپله خوښه کړی، زه ترې خبر هم نه وم، خو وروسته زما کارونه زیات شو، هېڅ وخت هم د ښه ژوند په خوند پوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شوم. ټوله ورځ به مې کار کاوه، د ملت په غم کې ورک وم، هغه غم په ما خولې لګولې. کلونه وړاندې زه پر یوې نجلۍ میین شوم، موږ په خپل منځ کې ښه صمیمي اړیکې لرو، یو بل ته درناوی او باور زموږ د ملګرتیا ستنې دي. زه پوهېږم چې ته به پوښتنه کوې چې زه او مینه؟ خو درته وایم چې مینه که په خپل ځان کې هر څومره غمونه لري؛ ولې د دوو میینانو بهرني غمونه په یوه ګړۍ له منځه وړي. انسان اړ دی چې داسې یو څوک ولري چې ناز ورباندې وکړي، راز ورسره شریک کړي، سر یې پر ځنګون کېږدي او کیسې ورسره وکړي. زه هم یو له هغو انسانانو یم چې زه بل واده کولو ته هم نه یم اماده، ځکه زما ډېر عمر تیر دی، همدا مینه به ما ځوان ساتي خو واده انسان ډېر ژر د زړښت تر پوړیو رسوي، زه باید د خپل ملت د دردونو د دوا کېدو په خاطر په مینه ځان ځوان وساتم، څو د ملت دردونو ته درمل پیدا کړم. څومره چې زما هېواد ځوانېږي زه هم ورسره ځوانېږم. مخکې ارګ ته تر راتګ به ورسره کله کله په چکر وتلم خو دلته تر راتګ وروسته مو هېڅ نه دي سره لیدلي. مصروفیتونه زیات سوي، ستونزې ورځ تر بلې زېږي، حل کېدو ته یې باید وخت ورکړو، ټولې چارې شاید ژر و نه شي. باور وکړه ستا سره ځان ډاډمن احساسوم، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره داده چې نن به ته زموږ استادي وکړې او چکر به راسره ووهې. د ماښام لمنځونه مو وکړل، څه وخت نور هم تیر شو، تیارو خپله لمن و غوړوله، طبیعت له رڼا مخ واړوی او تیارې د ټولو نندارو مخه ونیوله.

فکر مې وکړ چې لا هم په هېواد کې د عدالت، حاکمیت او امنیت څرک نه لیدل کېږي؛ لازمه یې نه گڼم چې ولسمشر دومره ژر په یو عشقي سفر وباسم. دا به لوی مسوولیت وي چې هېواد مو وروسته تر دومره کلونو؛ کورنۍ جگړو، وژنو، ناامنیو او کودتاوو، یو د ملت په نبض پوه بابا پیداکړی، دا به له ټول ملت سره لوی خیانت وي چې کوم یې.

ټول زړه مې سره را یو کړ، ولسمشر ته مې وویل:

رییس صیب محترم، په اوس وخت کې دا راته مناسبه نه ښکاري چې موږ په یو گډوډ حالت کې دباندي ووځو، یا د سړک پر سر یو څوک موټر ته را پورته کړو، ولې یوازې وتلای شو؟ چې زه او ته د یو بل څارونکي موټر سره ووځو؛ د ښاریانو ژوند، غربت، امنیت، د تیر شویو حکومتونه خدمت، د خپل ملت لپاره او له خلکو سره د نظامیانو رویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګورو ماخوستن به بیرته راشو. یو څه وخت وروسته چې حالات عادي شي، بیا به په دې هېواد کې وګرځېږو، منظرې به وکړو او له ژونده به لا خوند واخلو.

کور یې ودان زما خبره یې پر ځمکه و نه غورځوله او باید همداسې یې کړې وای، وې منله او یو بل موټر چې د ولسمشر ځانګړې ساتوونکې وو، راپسې شول. د ارګ له فرعي دروازې راووتو.

ما موټر چلوی ولسمشر شاته ناست و، د ساتونکو موټر له موږ څخه یو څه فاصله درلوده، چې دا مو د پلان یوه برخه وه. د ملک اصغر څلور لارې ته را ورسېدو، میده میده باران هم شروع شو، د کابل باران دی اوری او ژمی نه لري، بس چې د اسمان زړه را ډک شي پر دې ملت یې اوښکې را و بهېږېږي. ځینو چترۍ پر سر نیولې وې او ځینې یې دغسې لامده پر لار روان وو، د استقلال لیسې تر مخ را تیر شو، ولسمشر تر تورو هینداړو د خلکو د ژوند ننداره کوله.

ځینو خویندو چې لا یې هم په ماښامي کې د سړک پر سر د خرڅلاو توکي ایښې و، لاس تر زنې ورته ناستې وې. د موټر د څراغونو تیزې رڼا به یې وجود ټول طبیعت ته ورښکاره کړ، خو هغې به د اوږده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپس لمن پر ځنگنو ور کشوله؛ څو له وړو سترګو ځان وساتي. د يو او نيم موټر تيز تګ به د سړک د سر اوبه د دې بېوزلو مخونو ته ور وشيندلې. ولسمشر د درېدو وويل، ما هم موټر يوه بغل ته ودراوه.

ولسمشر له موټره ښکته شو، زه هم ورغلم ولسمشر د يوې خور څنګ ته پر دوو پښو کېناستی ورته وې ويل: لورې څه خدمت دې وکړم؟ زه د هېواد ولسمشر يم، هر ارمان چې لرې، راته ووايه!

وړې نجلۍ له زنګنو سر راپورته کړ، اوبه يې تر پلو را وڅڅيدې، سترګو يې د حياله زيرى وركاوه، په خواره خوله يې وويل: ته رښتيا ولسمشر يې؟

- هو، ولې شک وينې؟

- که ته ولسمشر يې، نو زموږ ولې داسې حال دی؟ ته خو سم بوټونه، کالي او ښايسته موټر لرې؛ ملت دې پر کوم حال دی؟ ته خو به نن يوازې زما غوښتنه را پوره کړې، دا چې د ټول کابل او هېواد سړکونه يې پر سر اخيستي، د هغو خويندو غوښتنې به څوک ور پر ځای کړي؟ د يوه نفر په سر ټول ملت له ستونزو نه خلاصېږي؛ ته که يوازې له ما سره هر ډول مرسته کوې، نو داسې مرسته زه نه غواړم. ته د ټول هېواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خویندو مرسته وکړه چې اوس مهال د سړکونو پر سر سودا خرڅوي، د هغو ښځو غم وخوره چې د نانوايي تر مخ د یوې ډوډۍ لپاره شپه روڼوي، د هغو میندو غم وخوره چې د وړې زوی له چیغو شپه په وېښه تیروي، د هغو میندو د زړونو قرار ته په هېواد کې د کار زمینه برابره کړه چې د زوی په مسافرت پسې زړه خوري، د هغه عزت غم یې وخوره چې له جهالت څخه مو خویندې په نارینه ډاکترانو ځانونه ګوري، ددې ټولو غم وخوره! د زده کړو او کار کولو زمینه راته پیدا کړه، خبرې یې بس کړې.

له ولسمشره یې مخ واړاوه، پر سرو غومبرو یې اوښکې ورغړېدې، تابه ویل چې پر حال یې پرښتې هم ژاړي.

ولسمشر چې دا حالت ولیدی، ډېر یې زړه راډک شو، یو څو پیسې یې بیا هم د نجلۍ تر توکیو لاندې کړې او را ولاړ سو. موټر ته په ډېرې تیزۍ وختۍ، زه هم سم دستي موټر ته ورغلم. ولسمشر هم لکه تر سترګو چې یې اوښکې راغلې وي، د نجلۍ لوري ته یې کتل ما موټر ته حرکت ورکړ.

ولسمشر له ځان سره وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تعلیمه ټولنه له حیواناتو تر ډک ځنګله لس ځله خطرناکه ده، ځکه په ځنګله کې به ووژل سې او یا به بل ووژنې، خو دلته به نه وژل وي او نه روغ ژوند، تر وژلو مخکې د عزت جنازه اخیستل کېږي، حیثیت یې له منځه ځي وروسته انسان یو تش کالبوت ته ورته وي د وخت په تیرېدو بې له دښمنه په ډېره سختۍ سره په خپله وژل کېږي، دا تر ټولو بد تدریجي مرګ دی، چې زما ټول ملت ورسره مخ دی.

اوږده ساه یې واخېسته یوازې د موټر د برپاک ږغونه اورېدل کېدل چې د باران اوبه به یې د موټر د مخ له هېنداري یوې او بلې خواته تیله کولې، هېنداره به یې هم داسې پاکوله لکه د توبه کوونکي انسان عمل نامه چې الله(ج) ورته پاکه کړي.

د پښتونستان څلورلارې ته را ورسېدو، دلته د سړک پر سر باران ته د ډېرو سر چوک کاریګرو حالت د لیدلو نه و، د باران له اوبو د سړک یو او بل بغل ته پټ و، همدلته یې د شپې تیرولو لپاره یوازې یو پناه ځای جوړ کړی وو؛ خو بیا هم د کار په هیله و چې ګوندي یو څوک به یې کار کولو ته ورسره بوځي. په هېواد کې د کار کولو زمینه له صفر سره ضرب وه، ځینې هېوادوال به ایران ته په قاچاقي لارو مړه شول، ځینې ورک او ځینې به اوبو یوړل. ترکیه او اروپا خو ایسته پرېږده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکستان له مهاجرته خو د انسان زړه چوي، خو په هېوادوالو د دغو ټولو ناانساني کړنو او زحمتونو په ځان راوستو لامل بیکاري وه.

ولسمشر هر څه په خپلو سترگو ولیدل، هغه یې نور له نږدې د حالاتو د پوښتنې توان نه درلود. خو زه ډاډه وم چې پر حل به یې حتماً فکر کوي، همداسې د لویې ښارنوالۍ پر سړک ور سم شوو، د ښارنوالۍ شاوخوا ډبرین دیوالونه و چې لویې عمومي لارې یې پرې بندې کړې وې، د ښارنوالۍ شاوخوا ښه ډېر هوټلونه جوړ شوي وو، کاروبار یې چالانده و، ځکه په ښارنوالي کې یې د کارونو ژر خلاصېدل د خوب لیده و. د ډبرینو دیوالو او لار بندیز په لیدو ولسمشر له ځان سره وویل:

تر څو چې د خپلو خلکو ترمنځ عدالت حاکم نه کړې، نو د همدې خلکو له ویرې به خود په ډبرینو دیوالونو کې ځان ساتو.

لار مو بدله کړه تر څو له دې غمگینو حالاتو لرې په ارام شو؛ خو موږ خبر نه و چې لار که هر څو بدله کړو د ملت حالات نه ور سره بدلېږي. نابرابري، ظلم، وهشت، غلا او بربریت په انسان سم غاښونه لگوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار مو بدله کړه د کوټه سنګي په لور مو د موټر ټیرونه تاو سوو، د ښار یوه برخه ځلیده او بل یوه برخه یې توره تاریکه وه، د برېښنا نابرابري مو نه وه لیدلې خدای دا هم راباندې ولیده. ورو ورو روان وو، چې مخ ته مو د تلاشي یو مرکز را ورسېدی، تر موږ مخکې دوه نور موټران ورته ودرېدل ورپسې موږ وو، خو لوړ هارنونه، شنه او زرغونه ګروپان مو هم و نه لګول، نه مو موټر پر "یو طرفه" ورسره تیر کړ، غوغا مو هم جوړه نه کړه، چې ها وروره موږ چارواکي یوو لار خلاصه کړه، تلاشي نه درکوو. هېنداري مو تورې دي، ته دلته چا درولی یې، ستا د هغه مشر لا څه او څه، دا هېڅ مو و نه ویل د عادي خلکو په څیر چلند مو وکړ؛ همداسې مو باید کړي وای.

ولسمشر سیګار ولګوی، ویې ویل: دغه سیګار یوازې د خپلې مینې تر څنګ او یا د غم په وخت کې لګوم، څو خپل فکر پرې ارام کړم، دود یې له سګریټ نه کش کړ، نور یې د خپلې مینې په اړه هېڅ ونه ویل خو پوهېدم چې ډېره یې یادېږي.

لومړی موټر تر تلاشي تیر شو چې لږ ور نږدې شوو، یو ببر سری ځوان په شخصي کالو کې چې مخابره یې په لاس او سګریټ یې په خوله و، موټرونو تلاشي کول. په لیدو یې ما هم ویره احساس کړه، لږ نور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیر شوم، ټوپک یې لري له غرفې سره ایښی و، ته او خدای پولیس نو اوس د کومو اصولو له مخې داسې کوي.

تر موړ چې یو موټر مخکې وو، د موټر په هینداره یې سر ور دننه کړ، ښه وخت یې و ایستی، شاته لس ګونو قطار موټرونو ودرېدل، د امبولانس اوازونه له لرې راتلل. له موټره یې یو تن په نښه کړی و، هغه یې را ښکته کړ، تر تلاشي وروسته یې د هغه له جېب څخه ترلاسه شوي چرس ورسره نیم کړل. یو بل تن ته یې ګوته و نیوه داسې د کلیوال خیال یې ورباندې راغی، څو پیسې یې ځنې واخیستې. موږ وروسته پوه شو چې دا پیسې یې د جېب خرڅ په بهانه ترې یووړې.

دا حالت ولسمشر په خپله ولید او له ځان سره یې وویل:

په کوم هېواد کې چې د ښوونکو او ساتوونکو مزدوري تر ټولو کمه وي، په هغه هېواد کې به ضرور جهالت، غلا او فساد قانوني بڼه خپلوي.

موټر ته یې رخصت ورکړ چې کله موږ را ورسېدو بې له دې چې و مو پیژنې یا پوښتنه را څخه وکړي، نه یې لاس راکړ او نه یې د درېدو وویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولسمشر یو ځل بیا وویل:

چېرته چې زور تر قانون لوړ وي، تورې هېنداري د زورواکي نښه وي، په هغه هېواد کې قانون یوازې د غریبانو لپاره دی.

موږ هم ترې راتیر شو، خو ولسمشر همدا ځای په نښه کړ، څو ورسره د اصولو له مخې حساب وکړي. کوټه سنګي ته په را رسېدو سره مو یوازې د غلو ډلې او د نشه‌یانو کېمپونه ولیدل، ماښام ناوخته و، هر چا په بیړه له دې ځایه ځان ایستی، ځکه د شپې له خوا دا ځای د حکومت پر ځای نشه‌یانو او غلو ساتی. د دوی به نو څه ساتنه وي تاسو پوهېږئ، موږ هم ډېر زر ماړه شو، ولسمشر امر وکړ چې نور باید د ارګ په لوري ولاړ شو، ما هم نور د لارو او کوڅو له بد حالته مخ وګرځوی؛ یوازې مې خپلې لارې ته فکر وکړ، ماخوستن ناوخته راورسېدو، لمنځونه مو وکړل. نور هر یو پر خپله مخه ولاړی، زه او ولسمشر او څو تنه نور پاته شوو، ډودۍ مو راوغوښته، تر ډوډوۍ خوړولو وروسته هغه دوه تنه نوي مسوولین هم راورسېدل او تر ځنګ مو کېناستل. ولسمشر په فکرونو کې ډوب و. مخکې تر دې چې له نویو مسوولینو سره خبرې وکړي د کابل د امنیه قومندان یې راته وویل، زنګ مې ورته ووهی، ولسمشر ته مې موبایل ورکړ. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ځای د پولیسو ادرس یې ورکړ او د ټولو د منفکي یې ورته وویل؛ څو د نورو لپاره درس شي.

د ارگ له پاڼې یې په خپله لیکنه وکړه او هلته یې ولیکل:

زه نن د کابل په ښار کې وگرځېدم، هغه څه چې ما ولیدل ما باید په خپل هېواد کې نه وای لیدلي. له راتلونکي اول تاریخ څخه به د ټولو ښځینه ښوونکو معاشات دوه برابره لوړ شي، ټولو لوستو ښځو ته د پوهنې په برخه کې د کار کولو زمینه برابرېږي، هغه خویندي چې د سړکونو پر سرونو توکي پلوري یا هم خیرات ټولوي، ټولو ته به په نږدې ورځو کې په کارخانو کې د کار زمینه برابره شي او وروسته تر دې اجازه نه ورکوم چې په ټول هېواد کې ښځې پر سړکونو توکي و پلوري یا هم د خیرات لپاره پر سړکونو و گرځېږي.

په ټول هېواد کې د برېښنا د فعالولو په موخه نن د اوبو او برېښنا له نوي وزیر سره خبرې کوم، د برېښنا ستونزه حل شي، په ټولو ولایتونو کې به د برېښنا له سمېدو وروسته لویې لویې کارخانې په کار پیل وکړي، چې د ښځینه وو ترڅنگ به بې روزگاره نارینه وو ته هم د کار زمینه برابره شي. هېوادوال به له غلو په امن شي، غله به په خپله پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروبار شي، د کار او ټولنیزو چارو وزارت ته مې دنده و سپارله چې دا چارې ترتیب کړي. د پوسټ ځای یې کلیک کړ ټلیفون یې کېښود.

تر پوسټ کولو وروسته یې ماته وویل: د روغتیا وزیر ته عاجل زنګ ووهه، ما هم چې زنګ ور ووهی، موبایل مې ولسمشر ته ونیوی. ولسمشر تر تشریفاتي خبرو وروسته، په همغه شېبه ورته وویل:

سر له سبا د نشه‌یانو د نیولو په وړاندې په ټول هېواد کې کمپاین پیل کړه، زه سر له سبا په هېواد کې هېڅ نشه‌یي نه غواړم. څو د ښار ښکلا، د امنیت تظمین او د خلکو د مالونو ساتنه اطمیناني شي. د دوی د تداوي لپاره ځانګړي ځایونه جوړ کړه او د با تجربه ډاکټرانو په واسطه یې تداوي وکړه. ټلیفون یې کاټ کړ او تر څنګ یې په ګردي مېز کېښود.

ناست وزیر او د امنیت عمومي رییس پوه شو چې موږ له څومره یو جدي ولسمشر سره مخ یوو. په همدې وخت کې د ارګ د پاڼې لیکنه رسنیو نشر کړه، غوغا جوړه شوه، دا خبرونه خپاره شو چې ولسمشر ښار ته په عادي توګه را وتلی د ښار حالت یې لیدلی، له ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسوولینو سره ویره پیدا شوه چې هسې نه موږ یې لیدلي یوو. له خدایه ویره نه وه، د خدای له بنده گانو ویرېدل. ټول هېواد داسې سره وښورېدی، سیاسونو، د ولسي جرگې استازیو یو او نیم زنگونه ووهل ځان یې ډېر شاکره شاکره کوی ویل یې دا حالت د وتلو نه دی، تاسو باید ولسمشر قانع کړی وای.

زه پوهیدم چې دا حالت دوی جوړ کړی، یو نیم یې د سفارتونو تنخواوې اخلي، نور یې د ملت د وینو څښونکي دي، څو چې دوی وي دا هېواد به د خپلو غوښتنو قرباني کوي.

ولسمشر ټوله ورځ ډېره سترې تیره کړې وه، بیا یې هم اه تر خولې را ونه وتی، د چایو پیاله یې ور پورته کړ، غوړپ یې ترې وکړ، ناست مسوولین یې پر غوږ وهل وې ویل:

هر څوک چې له خپل هېواد او خپل ملت سره خیانت وکړي، تابیعت به ترې واخیستل شي او د یو فقیر په څیر به له هېواده و شړل شي.

وروسته یې د اوبو او انرژي نوي وزیر ته مخ ور واړوی، د نوي مسوولیت مبارکي یې ورته ورکړه، بیا یې ورته وویل: ته شاید پوه شوی یې چې ولې ماته د ډېرو خلکو له منځ څخه د دې بې‌وزله ملت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت لپاره وټاکلې!؟ زه پر هغه نور بحث نه کوم، خو زه ستا پر مسلکي روزنه او وړتیا باور لرم. ته پوهېږې چې د اوبو په کنټرول او د برېښنا په تولید سره همدا ملت څومره پر پښو درېږي؟ د برېښنا د انرژي تولید، د کرهنې پراختیا، له سېلابونو څخه د ځمکې د تخریب مخنیوی، د اوبو ذخیره کول، د ماهیانو د فارمونو جوړول، د باغونو او د ځنگلونو د پراختیا په برخه کې په لویه پیمانه گټه لاسته راوړلای شو. موږ په ټول هېواد کې (۱۳۰) لوی او واړه بندونه لرو چې په تدریجي ډول باید ټول جوړ شي.

زه غواړم چې تاسو د هېواد ټول لوی او واړه سیندونه را وتړئ، د هغوی اوبه چې هر هېواد ته ځي؛ د نړیوال اصل له مخې ورته اوبه ورکړئ او قیمت یې ځنې واخلئ! تر نړیوال اصل زیات یو څاڅکی اوبه هم مه ورکوئ، ما د هغو هېوادونو له مشرانو سره خبرې کړې دي چې زموږ اوبه ورته لار نه لري؛ هغوی زموږ سره د بندونو په جوړولو کې پوره مالي همکاري کوي. د اوبو د چارو د تنظیم ادارې ته مسوولیت وسپاره چې د ټولو لویو سیندونو؛ هغه که د کابل سیند وي، د هلمند، د هریرود، د امو سیند او که د کنړ سیند وي د جوړولو او رغولو په چارو یې لاس پورې کړي، زراعتي ځمکې به مو خړوبه شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په دې سره به مو د پاکستان له ورستو غنمو او هند ته له لاس نيولو ملت بې غمه شي. موږ به د غنمو صادرات نورو هېوادونو ته پيل کړو، د چرسو او ترياکو د کښت ځای به غنم او نور اړين زراعتي کښتونه و نيسي. د برېښنا په جوړولو سره به مو په ټول هېواد کې کارخانې يو ځل بيا په فعاليت پيل وکړي. بهرنيان به دلته پانګونه وکړي چې زيات شمېر هېوادوالو ته به د کار زمينه برابره شي.

د لويو او کوچنيو بندونو د ترړلو چارې پيل کړئ، په هلمند کې د کجکي بند، په فراه کې د بخش اباد، په پکتيا کې د مچلغو، په غزني کې د سلطان، په زابل کې د تورې، د زابل په خاک افغان کې د خرنې، په پکتيکا کې د پلتو، په کابل کې د شاه عروس، په هرات کې د پاشدان او ارزګان کې د سراب بندونه و ترئ. په دوی کې يې د ځينو زياتې چارې ترسره شوې؛ نورې چارې يې تاسو ترسره کړئ.

زه د دې ټولو لپاره اړتيا نه لرم چې د دويم ځل لپاره له تاسو پوښتنه وکړم؛ زه دا هر څه د ملت له رضايت څخه ارزوم او په هره اوونۍ کې ستاسو د کار د پرمختګ راپور غواړم.

خبرې يې بس کړې، وزير هر څه ورسره يادانښت کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګردي مېز پر سر پروت ټېلفون ته زنګ راغی، ولسمشر چې شمېرې ته وکتل موسکی شو او دباندې ووت. لس دقیقې وروسته بیرته خپل ځای ته راغلی او پر څیره یې د خوښۍ نښې له ورایه معلومېدې.

شپه پر پخېدو وه، په ونو کې ناستو مرغیو چنوهاری جوړ کړی و، دباندې سپین تیز ګروپان لګېدل، تا به فکر کوی چې ورځ ده، ما هم زیات وخت له کورنۍ سره اړیکه نه وه نیولې، ډېر مصروفیت هر څه را نه هیر کړي و. که څه هم په دې ښه پوهېدم چې ټول ژوند کار نه دی او ټول کار بیا ژوند نه دی؛ خو دلته مسله د هېواد وه. کلونه وروسته تور باز زما پر بازو کېنستلی و، زه یې وټاکلم چې باید د خپل هېواد د ملت خدمت وکړم.

ولسمشر د چایو پیاله ور پورته کړه، یو غوړپ یې ترې وکړ، د ملي امنیت رییس ته یې تر کتلو وروسته وویل:

زه پر تیرو خبرې نه کوم، څومره ناامني چې پر همدې خاوره تیره شوې له هر دېوال، حیوان، انسان او بې روحه شي څخه یې ښه درک لګېږي، همدلته چې څومره بهرنۍ لاسوهنې دي ورسره سم په کور دننه سیاسونو، ګوندونو او چارواکو فرمایشونه هم ګډون لري، بهرني

(c) ketabton.com: The Digital Library

سفارتونه او د دوی له هېوادونو راتلونکي بې پوښتنې او پاسپورټه سیاحتي او نور سیلانیان مو هم له یاده و نه وځي. دا خو خیر تر ډېره دوی د خپلو موخو د تطبیق او فشار د د الې په ډول هم ناامني جوړوي. ستا مسوولیت ته تر ما شاید ښه و پیژنې، خو زه دومره درته وایم چې د هېواد د ملي امنیت تامین د ښو استخباراتو په پایله کې ترسره کېږي. همدا ښه استخبارات بیا کولای شي په جوړېدونکي ځای کې د ناامنۍ جوړېدو سرچینه هم له منځه یوسي. زه د هېواد ټوله جغرافیه له هر ډول ناامني، چریکي بریدونو او بهرنیو مداخلو څخه پاک غواړم، په ټولو ادارو کې د مالي او اداري فساد په وړاندې ستاسو جدیدیت او ټېنګار غواړم. په ګاونډیو هېوادونو کې ستا د څارګرو ډلو فعاله فعالیت او شتون غواړم، د هرې بدې پیښې مخه و نیسئ، که بیا هم یوه پیښه رامنځ ته شي نو یې دستي سرچینه پیداکړئ. وروسته تر دې که دا یو شخص وي، یو ګوند وي، یو سازمان وي، یو سفارت او یا که یو هېواد وي؛ په هغه ځای کې ورته عمل ستاسو دا باید په څلورویشت ساعتونو کې ترسره شي. څو دښمن په دې پوه شي چې د کوم ملت له حکومت سره مې را خیستې ده. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو استخباراتي کسانو لپاره دي لوړ معاشات تعین کړه، تر څو د دښمن د زیاتو پیسو تر اثر لاندې را نه شي.

زه د هېواد د ټولو لویو او کوچینو بندونو امنیت غواړم، هلته به ضرور د زیانمن هېواد له لوري یو منفي عمل کېږي؛ که یې د بندونو په وړاندې هر ډول عمل یا ناامني جوړه کړه، ورته حالت یې په هېواد کې د خپلو استخباراتو په وسیله ور جوړ کړئ، څو دوی د ځان په غم اخته شي او نور یې موږ هیر شوو.

په هېواد کې تر ټولو زیات د د ولسي جرګې او مشرانو جرګې د استازیو، سیاسي ګوندونو او ملي سوداګرو پر شاوخوا پام و ساتئ؛ دوی تر ډېره د خپلو ګټو د ساتلو او یا نورو موخو د لاسته راوړلو لپاره اوبه خړوي او ماهیان پکې نیسي. د سفارتونو د امنیت ترڅنګ د دوی هر فعالیت و څارئ، ځکه دوی د خپلو سیالو هیوادونو سره د سیالي ډېره برخه همدلته عملي کوي. زه به هلته بې له لوړ پوړو دولتي چارواکو د نورو ټولو ورتلونکو اشخاصو پر ورتګ بندیز ولګوم؛ ځکه جاهل اشخاص تر خپل هېواد خپل جېب ته ډېر وفاداره وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هرې لویې پروژې او هر بهرني پانګوال عزت، حیثیت او امنیت خوندي کړئ چې دوی بې زړه نه شي او دلته زیاته پانګونه وکړي. پر پوله(سرحد) خپل د ښار ډلو ته امر وکړئ چې هر بې پاسپورته او بې ویزې خلک دې تېننګ کړي؛ څو چې یې خپلې موخې پرې ویلې نه وي، ژوندي یې مه پرېږدئ.

دا هېواد څه بې مالکه غوا نه ده چې هر څوک یې رالوشي او د ناروغۍ پر وخت یې د تداوي پر ځای چاړه پر غاړه ورکېږدي.

په یوه جمله کې درته وایم چې د هېواد د هرې برخې دښمن په ښه کړئ او داسې درس ورکړئ چې بیا یې بل څوک د ترسره کولو جرئت ونه کړي، زما ټوله همکاري ستاسو سره ده.

د ملي امنیت لوی رییس چې په وینه یې د هېواد مینه ګډه وه، ډېر احساساتي ښکارېدی، د ټولو اوامرو پر اساس یې ولسمشر ته د عملي کېدو پوره ډاډ ورکړ.

ناسته پر همدې ځای پای ته ورسېده او نوي مسوولین له وړاندیزونو او نویو خبرو سره د خپل کار لور ته رخصت کړل شول او د ناستې ځینې ټکي د ارګ له پاڼې خپاره شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې ټکو سره سم د رسنیو پر سرټکو یو ځل بیا ګرم بحثونه روان شو، ځینو یې ولسمشر ته د احساساتي او ځینو یې د یو جدي ولسمشر خطاب کاوه، ځینو شنونکو دا ډول قاطع امرونه د هېواد د دښمنانو په زړونو کې د ویرې پیدا کولو لپاره یو ښه ګام وګڼی او خپل ځانونه یې له ولسمشر سره یو ځای و بلل.

بهرنیو رسنیو او د هغه هېوادونو له لوري چې زموږ پاکې اوبه به د دوی په ناپاکو هېوادونو کې بهیدې ړغونه پورته کړل. دوی زموږ په هېواد کې هم ځیني سیاسون او چارواکي لا تر ګنده نیولي وو، د هغوی په مایکونو کې یې ړغونه وکړل، دا ډول پریکړې د اوبو کنټرول او جدیدیت به موږ په یو ناسم برخلیک اخته کړي. موږ دومره پیسې هم نه لرو چې بندونه پرې وتړو. په اصل کې دوی هم پوهېدل چې دا به مو یو ښه برخلیک ته ټیل وهي خو بس مایک د دوی ناچارو و، او ړغونه د نورو و.

هغه ځوانان چې ما ورسره په لومړۍ ورځ په ارګ کې لیدلي و او پر بېلابېلو بستونو وګومارل شو؛ ټولو پر یوه وخت ولسمشر ته د راتګ غوښتنه وکړه ما هم دوی تر ولسمشره را ورسول. دوی ټول ډېر ژمن، تکړه او مخلص ځوانان وو، هر یوه خپل راپور او ورسره یې حل هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندې کړ. ولسمشر ټول په غور وا ورېدل، داسې نه وو چې نه ولسمشر د اورېدلو حوصله لرله او نه ځوانانو د درواغو راپورونه راوړل چې یوازې خپل معاش واخلي او ځان ولسمشر ته نږدې او ژمن وښیي.

دوی ټولو ته یوازې او یوازې د راوړل شویو ستونزو د حل په برخه کې پوره صلاحیت ورکړل شو، نه داسې چې د ټول هېواد د برخلیک موجونه یې په لاس ورکړل. له دوی څخه یې و غوښتل چې د دې موضوعاتو تر حل مخکې بیا زما سره مه وینئ، ټولو ته یې رخصت ورکړ. زه او ولسمشر پاته شو، دا چې هغه ډېر ستړی و د ارام لپاره د شاهي ماڼۍ په لور ولاړی، زه همدلته پاته شوم.

شپې او ورځې تیرېدې، حالت د سمېدو پر لور روان و، موږ هم تر ډېره پر ټولو خواوو نظر ساتلی و، پوهیدو چې د دې ناوې د واده خوشحالۍ ډېر نه شي زغملای، یوه ورځ ولسمشر راته امر وکړ چې غواړم لږ ذهني ارامي او سکون ترلاسه کړم؛ اړ یم چې له خپلې مینې سره ووینم ته باید هغه را ورسوې. ما هم زنګ ورته ووهی، د مازیګر وخت و، د ولسمشر مینه مې را ورسوله. رسمیات هم نه وه، د پغمان لوري ته ولاړو، ولسمشر او مینه یې د موټر په شاتني سیټ کې ناست وو، لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

له طبیعته رخصت شوی و او ځای یې تیارې نیولی و. اسمان خانه له وریځې ډکه وه، زموږ له تګ سره د باران څاڅکي یو، یو پر ځمکه لګېدی. ماښام و، ټولو ښاریانو ستړې ورځ کورونو ته رسوله او د ښار له ګنې ګونې یې ځان ایستی. په دې نرمه باراني هوا کې موږ هم په ډېر توبیت پغمان ته را ورسېدو. زموږ سره ډېر موټرونه وو، خو داسې هم نه برېښېده چې ولسمشر دې راسره وي. ټول موټرونه مو تر اصلي ځای یو کیلومتر مخکې ودرول، زه، ولسمشر او مینه یې پغمان قصر ته ننوتو چیرې چې به د وخت پاچاهانو ناستې او مجلسونه پکې کول.

دا چې د راتګ پلان مو همدلته و، د ښکلیو ودانیو شاوخوا دیوالونه د څراغونو رڼا ته ښکلي ښکارېدل. زه ترې را ووتم دوی ته ډېر نږدې ودرېدم. کله کله به مې د دوی خبرې هم سمې اورېدلې، شپه پر سر د اقتدار را روانه وه، روښنایي یې تر سبا په خوب ویده کړه، شنې ونې، اوبه، ډبرې او کږې وږې لارې د څراغونو رڼا ته لکه مور چې په تیاره کې خپل ماشوم خلاص کړی وي او په اله لولو یې ویده کوي. زه اوبو ته ورغلم، کله کله به مې یوه وړه ډبره د اوبو منځ ته ور غورځاره کړه، د اوبو څپې به یو په بل پسې شوې، د باران اورښت نور هم ډېر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاځکو یې په اوبو کې وړې وړې کوبۍ"حباب" جوړولې. ولسمشر هم له خپلې مینې سره په بانډار لګیا و، نیمه شپه د باران ځاځکي د ونو پر پاڼه لګېدل او وړه ټکاه یې خته. د مینې پر لمدو غومبرو یې وریښتان پاشل شوي و. خړې سترګې یې تر تورو باڼو ګاڼو لاندې یو بل بغل ته داسې اړولې، ته به وا د ولسمشر ساتوونکي رسمي تعلیمات ترسره کوي. نرۍ جګه پزه یې پر سپین مخ داسې ښکارېده لکه د قطارو ستورو ترځنګ د ځوارلسم سپوږمۍ، د لرګو اور بل و، لمبې ته یې پر دیوال د میین او مینې د وجود هر غړی لکه رسم کړي انسانان داسې معلومېدل. د اورښت شور او د لرګیو د سوځېدو له ټکا پرته بل څه نه اورېدل کیدل او د دې عشقي ماحول خوند یې نور هم زیات کړی و. د باران له اورښت سره وړه سیلۍ هم پیل شوه، چې دغه خوږه شېبه یې ورو ورو زیانمنوله. دلته دوه ساعته منتظر شو، له موږ سره په نورو موټرونو کې راغلي کسان یو هم زموږ له هدفه نه و خبر، چې څه کوو او له چا سره وینو؛ خو لږ وروسته زه ولسمشر ور وغوښتم، څنګ ته یې ورغلم.

ولسمشر د یاد ځای او منظمي فضا د برابرولو له امله مننه وکړه او یادونه یې وکړه چې نور زموږ بانډار پای ته رسیدلی دی. باران هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه پر عوامو چې په قهر وي داسې په تیزۍ اورېدی، نه یې بې کوره کوت او نه په ماڼیو کې دننه چې لامل به یې هم د کورو والا وي چې دنګې ماڼۍ یې د همدې بې کوره شویو خلکو په پیسو اباد کړې دي. که یې زه نه وم خوړلی بې سرپناه خلکو ته به خپل حق ور ورسېږي، اسمان دې د دوی پر حال نور اوښکې نه را تویوي، زه خو لا ژوندی یم.

د سفر تیاری مو ونیو، لس بجې وې چې موږ حرکت وکړ، ارګ ته تر رسېدو وروسته مې د ولسمشر مینه تر کوره ورسوله. دا چې زه ډېر وخت کور ته نه وم تللی، نو مې دا موقع له لاسه ور نه کړه، ناوخته کور ته راغلم. زموږ کور لا په هماغه زاړه ځای کې و، د کور دننه حالات به نو څه درته وایم؛ سم دم د زړو موټرونو تم ځای و. د غنېو"جولاګی" ډېر ټالونو پکې جوړ کړي وو، داسې هم نه و چې زموږ په توان نه و، خو چې حقیقت سي د معاش په پیسو یوازې کور چلیږي؛ ښه موټر، درې منزله کور او نور بهرني سفرونه په معاش نه کېږي. ضرور به یې ترځنګ یوه لنګه غوا ولاړه وي، چې ما دا غوا نه درلوده او نه مې د پاللو وس درلود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور ته په نیمه شپه زما راتګ هم جالب و، خو له مور او پلار سره تر لنډ مجلس وروسته مې د خوب خونې ته راغلم، له مېرمنې سره مې مجلس وکړ، زوی مې وختي ویده شوی و. بې له ښکلولو مې نور هېڅ مینه ورسره ونه کړه. ویده شوم، سهار وختي د ارګ په لوري ولاړم. کابو یوه میاشت بله پر تیرېدو وه، هر څه په منظم ډول مخته روان و، خو یو دم داسې څه پېښ شول چې موږ یې د پېښېدو فکر هم نه و کړی، زموږ لپاره ډېره جالبه وه ځکه د لومړي ځل لپاره داسې څه پېښېدل.

له دومره بېړنیو اصلاحاتو او پرمختګو سره سم به نو ګاونډي هېوادونه چیرې پر ارامه کېنستل، د دوی چې په فکر کې هر څه د حیواناتو فکرونه وو، غور یې وربانديې کړی وو. په وروستیو کې یې موږ داسې نښې ولیدلې چې د هېواد په ځینو سیمو کې د ځینو ډلو له لوري دا ډول تبلیغات کیدل چې ولسمشر د اوبو د کنټرول وړتیا نه لري او نه هم ورته بودیجه لري، یوازې د خلکو په سترګو کې خاورې ور شیندي، دوی دا هم ویل چې ولسمشر د نورو هېوادونو د مشرانو په اشاره د فشار په ډول ځینې سیاستونه پر مخ وړي چې موخه یې پر چارواکیو نیوکې او د دوی امتیازات کمول و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ ولسمشر راته وویل چې د ټولو سیاسي ګوندونو مشران، مرستیالان او رسنۍ را وغواړه، ما هم ټولو ته خبر ورکړ، له دوی څخه یې د ټولو سیاسي ګوندونو مشران راغلل بې له دوو ګوندونو څخه زما په فکر هغوی ته خپلو بادارانو اجازه نه وه ورکړې. غونډه پر پیلیدو وه چې ولسمشر ته مې د هغو دوو ګوندونو د مشرانو نومونه او د فعالیتونو معلومات ورکړل چې له عدلیې وزارت سره ثبت او راجستړ هم نه و. زه پوهېدم چې ولسمشر مخکې تر دې چې نوي موضوعات واوري اول د خپل هېواد د چټلي په اړه پریکړه کوي، همداسې وشول غونډې ته تر دننه کېدو مخکې ولسمشر لومړی هغه وړه د نوټ کتابچه د مېز پر مخ کېښوده، د بېلابېلو رسنیو ژورنالیستان راغلي وو، ولسمشر له ټولو د راتګ مننه وکړه او یادونه یې وکړه چې همدا دوه ګوندونه، نومونه یې هم یاد کړل، د جواز نه لرلو او د مالي سرچینو د نه روښانتیا له وجې فعالیت څخه بند کړل او د دې ګوند ټول غړي او پلویانو ته یې خبر ورکړ چې نور ارام کېنئ، پر خپلو تیرو غلطیو اعتراف وکړئ، نور دا هېواد د نورو غېږ ته مه اچوئ.

وروسته یې له ناستو ګډونوالو څخه وغوښتل چې ټول دې د خپل سیاسي ګوند اړوند اسناد وسپاري؛ څو په دقیق ډول و کتل شي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسو پر فعالیت له سره غور وشي< همداسې یې وکړل خو د ټولو سلو یا زیات و کم گوندونو څخه یې یوازې درې گونده له عدلیې وزارت سره ثبت وو، چې هلته پکې دوی د خپلو فعالیتونو، مالي امکاناتو او طرز العمل څخه یادونه کړې وه. پاتې یې ټول د چارواکیو د لاس نارسمي الې وې. ځینې یې د گاونډیو هېوادونو لاسپوڅي وو چې هر قدم یې د هغوی د گټو لپاره اخیستی. هغه گوندونه چې ثبت نه وو، ټول مسوولین یې جلا اطاق ته رهنمایي شول. ولسمشر همدلته د رسمي گوندونو له استازیو سره پاته شو، پر مخ یې د ناهیلۍ څپې له ورایه ښکاریدې، هغه پوهېده چې موږ له دننه خوړل کېږیو، زموږ دښمن زموږ خپل ځان یعنې زموږ خپل خلک دي. د نوټ په کتابچه کې یې ولیکل:

هغه وخت د دښمن پېژندل ستونزمن وي چې دښمن ستا جامې درسره واغوندي، ځکه ته نه پوهېږي چې اول خپل ځان ووهې او که خپل دښمن. او د دوه مخو خلکو په اړه زه په دې فکر کې یم چې اول یې پر کوم مخ پر څپیړه ووهم.

کتابچه یې بنده کړه او گډونوالو ته یې مخ ور واړوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو پوهېږئ چې موږ د هغه زخمي هېواد پر مات ځیګر، زخمي زړه او ګوډو پښو حرکت کوو، چې له کلونو راهیسې یې د بدن غوښې پرې کوو او خپله شپه پرې تیرو. ایا تر ننه مو پوښتنه کړې چې هېواده موږ ته خو تا خپله سینه څیرلې او ځای دې راکړی، خپل ځان دې زخمي کړی؛ مګر موږ دې ساتلي یوو، موږ تل ستا له خاورې، ختې او کانونو څخه خپل نسونه ډک کړي، موږ چې بهر ته ځو ستا له نومه استفاده کوو. ستا د نوم برکت دی چې موږ ته هر ځای په درنه سترګه کتل کېږي، خو نن ته له ما څه غواړې؟ وایه چې هر څه غواړې نن یې ورځ ده. ته یوازې امر وکه! ایا تر اوسه مو له هېواده دا ډول پوښتنه کړې ده که، یا؟

ټولو سرونه ټیټ واچول، ځکه چې هر یو خپل وجدان ته ملامت و.

تاسو نن له خپلې مور سره وعده وکړئ چې په رښتنولي به یې هره ستونزه له منځه وړئ، د هغې ستونزې منشا که زه(ولسمشر)یم او که یو عادي کس. تاسو په ډاډه زړه د حکومت پر هرې واقعې ستونزې نیوکه وکړئ، ترڅنګ یې حل ورته وړاندې کړئ، د خلکو رسا غږ و اوسئ، یوازې د خپلو همفکرو وکیلان مه جوړېږئ، ټول ملت په واقعې ستونزه کې ستاسو سره همفکره دی. حکومتي چوکاټ به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسو هر حق او ستاسو هره قانوني غوښتنه ومني، تاسو مسوولیت لرئ چې د هېواد او خاورې د هر دښمن په وړاندې ودرېږئ او له منځه یې یوسئ. زه تاسو ته ډېرې خبرې نه کوم. هدف مې د همدې ناقانوني ډلو او د اهدافو د تطبیق د مصنوعي الو پیداکول وو. تاسې باید له همدغه ځایه او د همدې رسنیو له لارې ولس ته ډاډ ورکړئ، دوی پر تاسو باور کړی، نو ایا تاسو یې هم باور ماتوئ؟

ولسمشر له څوکۍ پورته شو او د هغه نورو پردیپالو اطاق ته ورغی، په همدې اطاق کې د ناستو ګوندونو مشرانو، د رسنیو تر مخ پر خپلو ټولو تیرو کړنو اعتراف وکړ؛ له ملت څخه یې مخامخ بښنه وغوښته او وعده یې وکړه چې سر له ننه به د ملي مسایلو، ملي ارزښتونو او د هېواد د جغرافیې او خاورې ساتنه په پوره رښتنولي سره کوي.

د همدې خبرو په کولو سره یې په سترګو کې اوښکې را ډنډ شوې، پوهېدو چې د تیرو ګناهونو، مخالفتونو، وژنو او هر ډول فسادي چلند په اړه به راڅخه پوښتنه کېږي، خو د دې هر څه باوجود یې د هېوادوالو زړونه وګټل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلطۍ منل، د اصلاح پیل دی؛ مګر غلطۍ نه منل، د نورو غلطیو پیل دی چې دا یو ریښتنی او بشپړ واقیعت دی.

ولسمشر ګړندي ګامونه اخیستل، تا به فکر کوی چې پر هېواد یې یوه بده بلا راغلې ده. موږ نن د هغو چټلیو پاکي ته را ولاړ شوي وو، د کومې چټلۍ له کبله چې دا څو لسیزې هېواد د مرګ پر بستر پروت و.

ټول هغه مشران چې له ارګه دباندې یې ځانونه د هېواد سالاران، باداران او مالکان ګڼل؛ سپیره مخونه پر خیرنه غالۍ داسې ناست وو، تا به ویل چې په ماښیو کې ناست دي. ملامت نه وو، ځکه ولسمشر دوی ته خپله اصلي څېره ور وپېژندله، د ټولو په مخونو کې د بدمرغۍ، پردیپالۍ او جاسوسۍ نښې له ورایه ښکاریدې.

ولسمشر په خبرو پیل وکړ؛ که تاسو د خپلو ګناهونو په اړه ولس ته اعتراف وکړئ، نو سزا به مو لږ را کمه شي او که اعتراف و نه کړئ، فکر نه کوم چې تاسو ته دې بیا د اعتراف کولو وخت هم درکړل شي.

ما چې د ولسمشر خبرې واوریدې او د بانفوذه ګوندونو د مشرانو روان حالت مې ولیدی؛ نو پوه شوم چې ولسمشر یو نیمه دیکتاور ډیموکرات دی. یو بشپړ ډیموکرات داسې عمل نه کوي، هغه بهرنیو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فشارونو ته هم فکر کوي، خو بشپړ دیکتاتور هم نه دی، څکه هغوی تر ډېره ظالمان یا بې پروا وي؛ مګر ولسمشر ډېر زړه سوانده، قاطع، ارام او با احساسه رهبر و.

د سیاسي ګوندونو مشرانو لکه د نورو حکومتونو وې غوښتل چې یوې روغې ته سره ورسېږي، د خپلو متحدینو د رایو، نفوذ او ملاتړ سودا وکړي، خو د دې هر څه پر وړاندې یې د ولسمشر وړاندېز دوی ته هغه اوله خبره وه؛ نور هیڅ هم نه. هغه له داسې متحدینو او مشرانو څخه نفرت کاوو چې د هېواد سره د خیانت په تور یې لاس لړلي وي.

اخیر هم دوی پرېکړه وکړه چې غواړي په خپلو تیرو غلطیو اعتراف وکړي، له ولسه یې بښنه وغوښته او نور تر دې چارو تیر شوو. رسنۍ حاضرې وې، د ژورنالیستانو د پوښتونو ځواب ته یې د ټولو په استازیتوب یو مسوول وټاکی چې هغه به له هرې خبرې مخکې د ټولو نومونه یاد کړل او وروسته به یې خپله یوه غلطي یاده کړه او ځواب به یې ورکړ.

ما یې مرکه دلته راوړې ده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ په دې اقرار کوو چې تل مو د ملت د بچیانو پر سرونو سوداوې کولې؛ خپل پلویان مو هره شپه په سیاسي مشارکتونو او ډلبازیو کې خرخول. موږ د خپلو خلکو پر سرونو له پردیو استخباراتي کړیو څخه پیسې اخیستې. د هېواد د ملي مسایلو پر وړاندې ځکه چپ پاتېدو چې زموږ د بادارانو امر و. موږ هره موضوع ځکه اختلافاتو ته ټېل وهله، څو له حکومت څخه اساسي مسایل ورک کړو. موږ ځکه زورواکي کوله، څو حکومت د خپلو پلویانو په سترګو کې ټیټ وښیو. ځکه مو بهرني سفرونه تر خپل کار زیات کول، څو نوې پروژې ترلاسه کړو. همدا موږ وو چې د قومونو ترمنځ مو نفاق ته لمن وهله. همدا موږ وو چې په ځینو ځایونو کې مو ناامني جوړوله. تل به له ستونزې پرته د ولسمشر پر وړاندې درېدو. همیشه مو له خپل نفوذه غلطه استفاده کوله. زموږ مالي چارې د نورو په لاس کې وې، ځکه هر څه چې به راته ویل کېدل موږ هغه به کول، نه هغه څه چې اړتیا به یې وه. موږ وبښئ او مه پرېږدئ چې نور هم زموږ په څیر شي، موږ همدا د حماقت ځنځیرونه غاړې ته اچولي وو، خپلې بې هدفه بریاوې به مو ولمانځلې، نن تاسو ټول ځکه تر موږ غوره یاست چې تاسو هیڅکله له خپل دویم مخ څخه استفاده نه ده کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور يې خبرې بس کړې او ټولو يو بل ته مړې سترګې ور واړولې، پلويانو يې د دې پر ځای چې پر ارګ هجوم راوړي، سړکونه بند کړي، اورونه بل کړي، لويې لارې وتړي، يا هم په ټولنيزو رسنيو کې حکومت جابر يا ظالم وښيي، د خپلو مشرانو پر کړنو يې پښېماني وکړه. دوی نور پوه شوو چې موږ په پرديو پسې داسې روان و لکه د خپلې مور سکني چې مو وي. هېڅا د خپلو مشرانو د بندېدو يا دا ډول حالت په خاطر هېڅ غبرګون و نه ښود، ځکه حقيقت روښانه شوی و.

ولسمشر ټولو ته د دې په خاطر چې کلونه کلونه يې له دې خاورې، هېواد او خلکو سره خيانت او ظلم کړی و، د څارنوالي په امر په شل، شل کاله بند محکوم کړل او د زندان د دروازو شاته ولوېدل. له دې سره يې هېواد له لوی غمه، بې غمه کړ.

د نن ورځې کار همدومره و، ولسمشر د تيرو ورځو د پرېکړو د عملي کيدو په اړه را پور وغوښتی چې ما هم د خپل راپور تر څنګ هغه نورو ځوانانو ته خبر ورکړ چې د خپلو برخو راپورونه مو نن را ورسوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته زنګ راغی، ځان یې د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو ځانګړی استازی معرفي کړ او وې غوښتل چې ولسمشر سره غواړي خبرې وکړي، ما ټلیفون ولسمشر ته ورکړ. ولسمشر زیاتې خبرې ورسره وکړې، وروسته یې ټلیفون کاټ کړ او یادونه یې وکړه چې نړیوال زموږ له اصلاحي کارونو بالکل خوښ دي. دوی همدلته د پانګونې نیت لري، د هېواد ورځ تر بلې ښه امنیت، د ولس رضایت او د مسلکي کسانو ګومارنې هغه څه دي چې د دوی فکر یې موږ ته را اړولی دی. تر څنګ یې د هېواد د ټولو بندونو جوړولو وعده وکړه، همدا خبر رسنیو ته ورکړل شو چې د بندونو جوړولو هوکړه شوې او ژر به یې عملي چارې پیل شي.

د ولسمشر امرونه پر ځای شول. نن د ورځې ستړیا زیاته وه او ماښام ته باید د نورو ملګریو سره یوځای د تیرو پلانونو د تطبیق په اړه خپل راپورونه برابر کړم.

لمر پر لوېدو و، ناوخته و د ارګ ګڼه ګوڼه کمه سوې وه، خال خال به یو دوه تنه سره ناست و. له ذهني ستړیا د خلاصېدو په موخه مې د شنو چمنونو په منځ د شګو په وړه لاره قدم واهوو. د مرغیو چوڼا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

غالمغال به طبیعت نور هم ښکلی کړ. ناڅاپه مې دوو ناستو کسانو ته نظر ور واوښت.

دوی چې مې د یوه مېز او دوو څوکیو څنګ ته ناست ولیدل فکر مې وکړ چې فضا جانانه ده. دوی به هم خدای خبر د هېواد د کومې نېکمرغۍ په اړه خبرې کوي او که هغه نه وي د یوې ستونزې پر حل خو به ضرور سره لګیا وي. و مې وپېژندل په ولس کې د ښه نوم خاوندان وو. ور نږدې شوم، دوی په خپلو منځو کې خنداوې کولې، یوه خبره یې هم د هېواد په باره کې ونه کړه، هره خبره به یې د کاروبار یا پیسو وه. کرکه مې ترې وشوه څنې ولاړم، خو په هغه ماښام باور وکړئ د همدې دوو جنابانو انځورونه پر رسنیو ښکته پورته کېدل چې پلاني او بیستاني د هېواد پر روانو حالاتو یو له بل سره خبرې وکړې. ځینو پوستهونو ته مې د خندا ستیکر ورکړ او ترې تیر شوم؛ مګر د هغو رسنیو په نظریاتو کې د عوامو ښه نیت او باور وژلم.

همدا مې درد و، همدا مې مظلومیت و چې موږ کلونه کلونو د داسې مشرانو ناستو ته خوشحاله وو، چې دوی به د خپل کاروبار تر خبرو وروسته د ولس د کاروبار نوم ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاره شوه، په اسمان خانه کې ګڼ ستوري وځلېدل، پر دېوالونو راځوړند سپین ګروپونه ولګېدل، داسې تیزه روښنایي وه چې که موږ سترګې لرلای نو هر خاین او غل به مو پېژندلی و. تل مو یوازې خپلې عینکې پاکولې، څو خپله شاوخوا پاکه ووینو چې خبره په عینکو کې نه وه؛ بلکې زموږ په شاوخوا کې وه.

پر ټاکلي وخت موږ ټول په ځانګړي اطاق کې حاضر وو او د ولسمشر د راتګ انتظار مو کاوه. وخت لا نه و تیر شوی چې د ولسمشر په دید مو سترګې ډکې شوې او سره یوځای شوو. ولسمشر د ټولو د روغ صحت، کاروبار، مصروفیتونو او لاسته راوړنو پوښتنه وکړه او یادونه یې وکړه چې هیله لرم په ټولو چارو کې به موفق اوسئ، زیاته یې کړه چې وخت کم دی د کار خبرو ته به را شوو.

هر یوه پر خپل نوبت خپل راپور وړاندې کړ، د پرېکړو د عملي کېدو او د ولس د رضایت یادونه یې وکړه چې ما ټول هغه وخت له ځان سره یاداښت کړل؛ څو ملت ته یې ور یاد کړم. ځکه دا ملت ډېر بې حافظې دی، هر دښمن په یوه وړه خندا ښښې، هره ناروا یې هیروي او له دوی څخه د کار او خبرو خلک ورک دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی شیرخان د هېواد په ټولو ولایتونو کې له حکومتي چارو، د حکومتي مسوولینو له کړو وړو او اخلاقو، په ولسوالیو او کلیو کې د حکومت حاکمیت، د خلکو رضایت ډېر ښه روښانه کړ او په سیمه‌ییزه کچه یې د ځینو ستونزو یادونه وکړه.

په نظامي برخه کې د مسلکي کسانو زیاتېدو ډېره ښه پایله ورکړې وه، له خلکو سره د نظامیانو له لوري ناوړه چلند ختم شوی و. د رهبرۍ پر چوکیو د وړ اشخاصو له گومارنې سره د امنیت ترڅنگ د ولس رضایت حاصل شوی و. وژنې، اختطاف او چاودنې اوس د خلکو هیرې شوې وې. د غلو او غلاوو گراف مخ پر ټیټېدو و، د نظامیانو د معاشاتو په ډېرېدو سره هیڅ نظامي د غله او ډاکو ملگرتیا نه کوله. د قانون تطبیق پر عام او خاص یو ډول و، له نشه‌یانو د هېواد ټول ښارونه پاک وو، د دوی د درملنې چارې په ښه ډول سره روانې وې؛ ځینې یې له یاد روغتون څخه بهر شوي او روغ وو. خلکو ته د کار زمینه برابره شوې وه، بهرنیو او په کور دننه سوداگرو پانگونه پیل کړې وه، ټولو فابریکو په کار پیل کړی و، چې ورسره سم د بېکارۍ ریښې هم مخ پر وچېدو وې. د سړکونو پر سرونو خیرات غوښتونکې، د توکو پلورنکې خویندې او مزدوران نه ښکارېدل. په هېواد کې د زده کړو دروازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصې شوې وې. د پوهنې، روغتیا، دفاع، کورنیو چارو او نورو وزارتونو کې، همدارنګه د ولایتونو په ټولو ریاستونو کې د شفافې ازموینې له لارې مسلکي کسان پر دندو ګومارلو؛ خو د ټول ولس توجه جلب کړې وه. هر چاته خپل حق رسېدی، د زده کړو بهیر د اصلاح او ښه کیفیت په لور مخته تلی، د نجونو د ښوونځیو له خلاصېدو سره یې یوی لوی اکثریت له ناپوهې او جهالته ژغورل شوې وې. خویندې به هر سهار تر سپین پړوني لاندې د ښوونځي په خوا تلې، کوم نشه‌یي، غل او یا د یو چارواکي زوی د دوی د تګ او راتګ په لارو کې د سپنې وهلو جرئت نه شو کولای. د ښځینه ښوونکو د معاشاتو په لوړېدو سره دوی بل مسلک ته نور زړه نه ښه کوی، همدارنګه د نارینه ښوونکو په روحیه او ټولنیز حیثیت کې د پام وړ بدلون راغلی وو. د تعلیمي نصاب اصلاح روانه وه. د بهرنیو چارو په وزارت کې د اصلاحاتو په راتګ سره اوس زموږ هېواد یو ځانګړی نوم او نښان درلود، زموږ مسلکي سفیرانو د نورو هېوادونو پام ځانته را اړولی و. له هغوی سره یې د افغانستان واقعي تصویر شریک کړی وو، هلته د مېشتو افغانانو حیثیت تر پخوا ډېر لوړ و، د هغوی ستونزو ته پر وخت رسیده‌ګي کیده. د قانون تطبیق پر واړه، زاړه، خان او چارواکي یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول و، هېڅوک ترې مستثنا نه و. د برېښنا له فعالیدو سره د خلکو د ښه ژوند کچه دوه برابره شوې وه؛ فابریکو خپل کار چټک کړی و، کاري چاپیریال د ټولو برخو ورځ تر بلې پراخېدی او ګڼ شمېر بې‌کاره هېوادوال په کار شوي وو.

دې چارو او نویو بدلونونو موږ ته نوره انرژي هم راکوله. اوس له نړۍ سره د سیال کېدو په خوا و، خوښي مو زیاته وه، هېواد د پرمختګ په لوړو پوړونو کې و، هر بد سهار د نېکمرغۍ پر سهار بدل شوی و.

د عام ولس رضایت د هغو له خوښو څېرو ښکارېدی؛ خو لا یې هم زړونو ډېر نور څه غوښتل، چې موږ یې هم د پوره کېدو لپاره ورځ او شپه یوه کړې وه.

په دې خوښو او روغو ورځو کې ناڅاپي د مالي فساد اړوند یوه داسې قضیه رامنځته شوه چې په خبرېدو یې ټول حیران شوو.

زبیر خان چې د فساد او مفسدینو اړوند د څارنې او راپور ورکونې مسوول و، وې ویل: زه چې له کومې ورځې په دنده ګومارل شوی یم، هڅه مې کړې چې د فساد اړوند شواهد ترلاسه او راټول کړم. له بده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغه باید ووایم چې د هر فساد تر شا د یو مفسد لاس دی، د هر مفسد تر شا د یو چارواکي لاس دی او هر چارواکی بیا د یو جرم تر سایه لاندې پټ دی. ستاسو له راتګ سره که مالي فساد له منځه نه دی تللی؛ مګر د پام وړ کمښت پکې راغلی دی.

دلته په مالیې وزارت کې دولتي بستونه خرڅېږي، په ټولو ګمروکونو کې پراخ فساد اوس هم شته، چې له کبله یې د اولیه توکو نرخونه لوړ ختلي. سوداګر له وارداتي برخې ښه خوله نه وهي؛ فساد، د دولت سخت دریځي او ځنډنی سیستم یې ښکاره لاملونه او شواهد دي، چې د مالیې وزیر وروباندې تورنېږي او ترڅنګ یې د خلکو له لوري د هغه په اړه اقرارونه دي.

زه ډاډ درکوم که موږ د دې فاسدو اشخاصو مخنیوی و نه کړو، د هېواد په مالي بودیجه کې تر نورو کلونو ډېر زیات عواید راټولوو، موږ به که ژوند و مالي خپلواکي ته ورسېږو. په محکمو کې د فساد له امله د ځینو خلکو په حق کې بې ځایه پرېکړې د دې سبب شوې چې خلک یې له دولت سره دښمني ته هڅولي، چې اوس هم پکې اکثریت پرېکړې د حق پر اساس نه؛ بلکې د پیسو د بنډل پر اساس کېږي.
همدې محکمو په خلکو کې بدبیني رامنځ ته کړې، د دولت او خلکو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ يې فاصله زياته کړې، هلته د غريبو او مفلسو خلکو دعوې هېڅ ځېړل کېږي نه، ځکه دوی د خپلې دعوې د ژر حل لپاره پيسې نه لري.

سندونه مې تر لاسه کړي او تاسو ته يې په واک کې درکوم چې پر اساس يې د ولسي جرګې د استازيو د زورواکۍ ښکاره ثبوت دی چې دوی څنګه له همدې قانوني زوره، ناقانوني استفاده کوي. د رييس، وزير او اړوند ګمرک له عوايدو څخه يوه اندازه پيسې دوی هم ترلاسه کوي؛ ځکه يې پر وړاندې چوپ پاته دي. که مبالغه ونه کړم دوی همدې کار ته خپل اصلي کار ويلی زه يې په اړه نورې خبرې نه کوم، تاسو کولای شئ چې همدا ترلاسه شوي ثبوتونه او سندونه وګورئ. ډېره زياته مننه محبوب ولسمشره!

ولسمشر له ډېرې غوسې مېز په سوک ووهی، چېغه يې کړه:

ای خلکو!! تاسو ته بل پيغمبر نه راځي، ځانونه په خپله سم کړئ، له خپلو شتمنيو څخه غلاوې مه کوئ، تاسو د ټول ملت وينه زبيښئ، دا يوازې زما او د دې څو چارواکو حق نه دی، همدا ددې خاورې د هر فرد او راتلونکي نسل حق هم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ته یې د اوبو بوتل پروت و، یو غوړپ یې ترې وڅښنلې، احمدخان د خبرو نوبت وغوښت.

احمدخان هېواد ته د راتلونکو کډوالو اړوند چارې ترتیبولې، ولسمشر غوښتل چې په هېواد کې له اصلاحاتو، امنیت او ټولنیز نظم څخه وروسته؛ د مهاجرو د راستنېدو او د هغوی د ژوند په باب هم یو څه واوري.

احمد خان ساه واخیسته وروسته، یې خبرې پیل کړې:

زه ډېر خوشحاله یم چې په اوسط ډول د ورځې له لسو څخه تر دېرشو کورنیو پورې زموږ مهاجر ورونه هېواد ته را کډه کېږي، موږ د دوی د راتگ په موخه په هېواد کې د دوی د خوښې په ځای کې د ژوند کولو زمینه مساعده و، د کور او کاروبار غم یې خورو، دوی په هېواد کې ستاسو له راتگ وروسته د حالاتو د سمون په خاطر نور نه غواړي تر پردي قانون لاندې ژوند وکړي، دوی ټول زموږ له گاونډي هېواد څخه د باډر او تورخم پر لارې را اوړي او د هېواد پر مقدسه خاوره قدم ږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ نوره هم هڅه کوو، څو د دوی ښه تصویر وړاندې کړو او ټول مهاجرین هېواد ته راستانه کړو، په همدې برخه کې ستاسو له مستقیم واک راکولو او باور څخه د زړه له تله مننه کوم، محبوب ولسمشره!

ولسمشر لږ سره وغوړېدی، خواشیني یې کمه شوه، خبرې یې واورېدې د خپل واک شتون یې موثر وګڼی، ملامت هم نه وو ځکه چې له یو قوي هوډ، ژمن ټیم او ښو پلانونو سره راغلی وو، موخه یې خدمت و.

نوبت اکبر خان ته ورغی او هغه هم په سپینو پاڼو لیکل شوی متن، سترګو ته ونیو او خبرې یې پیل کړې:

په هېواد کې د برېښنا له فعالیدو سره سم صنعت پرمختګ کړی؛ د بېلابېلو توکو فابریکې فعاله شوې، زیات شمېر افغانانو ته د کار زمینه مساعده شوې، د خویندو بېکاري مخ پر ختمېدو ده، ملي او نړیوالو سوداګرو خپلو تجارتي چارو ته پرمختګ ورکړی، دوی له ټولنیز نظم او ښه امنیت څخه په استفادې خپله سوداګري پراخه کړې ده؛ صادراتي برخه د هېواد پر پښو درېږي، پر وارداتو منظمې مالیې ښه تاثیر کړی، که چیري په خپل وخت ورسره د فساد مخنیوی هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وشي؛ مورِ به له اقتصادي پلوه هېواد ډېر ژر پر پښو ودروو، مننه زمورِ گران ولسمشره!

همداسې مو مجلس ادامه درلوده، د ورځنیو چارو د راپوروونو پر اساس خلکو له قضایه قوي څخه سرټکوی؛ خو د امنیت، ټولنیز نظم، ټولنیزي برابرۍ، د قانون تطبیق، د کار زمینه، د برېښنا دایمي سمیدل، د ښوونکو د معاشاتو لوړول، ښوونکو ته د کور لپاره د ځمکو د وېش لړۍ، د مدرسو جوړول، د چارواکو ترمنځ د یو بل منل، د سیاسونو اصلاح او خپلې لارې ته سیده کول، د ښوونځیو، مدرسو برخې مسلکي کسانو ته سپارل او د نشه‌یانو درملنه او ورته نور اصلاحات د دوی زړونه گټلي وو او له یادو اصلاحاتو څخه یې ملاتړ کاوو.

ماخوستن ناوخته مو مجلس ختم شو، تر ډېره د هیلو مړه ځراغونه لگیدلي وو، ستونزې هم موجودې وې، خو د کلونو مرداري په یوه کال له منځه نه ځي؛ ځیني انسانان یا له یوې مخې له منځه ولاړ شي او یا اصلاح شي، څو د ده هغه نیمگړی فکر، د شتمنۍ د ډېرښت تلوسه او نوري بې ځایه کړنې سمې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کس راغی، د ډوډۍ خوړلو لپاره یې راته وویل، ما هم ولسمشر ته غوږ ورنږدې کړ او ورته و مې ویل چې د ډوډۍ وخت دی! ولسمشر په شونډو کې راته وخندل په ټیټ غږ یې راته و ویل: هلکه ډېر نس‌پرست یې، درځه چې دغه هیله خو دې نیمګړې پاته نه شي. ولاړو ټولو ډوډۍ یو ځای وخوړه، ولسمشر له ټولو هغو ځوانانو څخه چې خپلې چارې یې په بریالۍ توګه ترسره کړې وې، ځانګړې مننه وکړه. وعده یې وکړه چې څه زما ولس غواړي او د دوی د ښې راتلونکې سبب کیږي، هغه به ډېر ژر ترسره کړم. ټول رخصت شوو، یوازې زه او ولسمشر پاته شوو.

یوه شېبه وروسته ولسمشر ته زنګ راغی، ولسمشر نېغ ما ته وکتل او زه یې هم د کتلو په دلیل پوه شم چې باید یوازې یې پرېږدم؛ تر څو د سترې ورځې پای په یو څو خوږو خبرو او خندا سره وکړي.

خپلې کوټې ته راغلم، د چایو ډکه پیاله د مېز اپښې وه، سترړی وم د شنو چایو څښل که څه هم غوښې نه دي؛ خو تر دې هم په کمه نه دي. ټیلفون مې را وکېښ مېرمنې ته مې زنګ ووهی، ځکه چې دوی به له اړتیا پرته ما ته زنګ نه وهی او زنګ به زه خپله ورته وهم. په دې چې زما مصروفیت یوازې ماته معلوم و، دوی هغومره نه شو درک کولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر جوړ پخیر وروسته مو ښه مجلس وکړ، له خپل زوی سره مې هم خبرې وشوې، د ماشومانو خبرې وې، تر خبرو یې خندا ډېره وي، خدای پاماني مو وکړه او اړیکه مې پرې کړه.

شپې او ورځې تیرې شوې، تر څو ورځو وروسته د چارو د ترتیب او مهالوېش له مخې ولسمشر د ولایتونو له قومي مشرانو، علمای کرامو، ځوانانو، سیاسونو او چارواکو سره کتل؛ د دوی ستونزې او وړاندیزونه به یې اورېدل، تر پخوا ټول ډېر اصولي شوي وو، پر وخت راتګ، نظم، د موضوعاتو تسلسل، پر اړینو موضوعاتو بحث او ورته نورو مسایلو سره یې پوره بلدتیا پیدا کړې وه. په ښارونو کې حالات عادي و، هر څه مو په ډېره منظمه بڼه او د ولس له رضایت سره سم ترسره کول. د قومونو ترمنځ یووالی راغلی و، هر قبیلې ته د خپل نفوس په اندازه په حکومتي چارو کې ونډه ورکړل شوې وه، ټولو پر خپل ورکړي حق بسنه کړې وه او په خوشحالي یې خپلې چارې ترسره کولې.

*****

هغه پیښې چې د هېواد برخلیک بدل کړ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه منظم روان و، هغه چارواکي چې له تير حکومت څخه پر خپلو دندو وو، ډېرو يې خپل مسووليتونه په نوې بڼه ښه ترسره کول، خو د چا چې به خپل مسلک تر خپل حيثيت لوړ و يا به يې کار کوی يا تيښته؛ ځکه دوی د پيسو يا انډيوالۍ په زور راغلي وو، سهار به پر لس بجې له خپل طبيعت سره سم دفتر ته تلو چې له بده مرغه په نوي سيستم کې دا ډول کار او دا ډول کس د هيچا په کار نه وو. زموږ خو بېخي نه و پکار او د کار کولو خو بېچاره ګانو هيڅ وړتيا نه لرله.

يوه ورځ د اطلاعاتو او کلتور د وزير استعفاليک زما تر د دفتري مېز پر سر پروت، پوه شوم چې کډې يې تړلې دي، موږ هم ورته د پاته کيدو لپاره هيڅ دليل نه درلود او نه مو د مکار خپګان په موخه اوښکې تويولای شوای. استعفاليک مې له ولسمشر سره شريک کړ، هغه بې له دې چې ورسره اړيکه ونيسې، پوه شو چې د کار هيله نه لري، سم د لاسه يې پر پاڼه خپل قلم کش کړ او لاسليک يې وکړ. هغه د نورو په څير دده د پلويانو فکر هم ونه کړ او نه يې وويل چې يو بل ځای به يې په دنده وګومارم. ورسره سم يې همدا پاڼه له خپل يوه لنډ پيغام سره چې پکې ليکلي يې وو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیرې درته د کار کولو چانس پیدا شو،کار وکړئ او که په دې پوه شوئ چې کار نه شو کولای بیا هغه ځای نورو ته پرېږدئ او دا جرئت وکړئ؛ تر څو د خدمت نه کولو په نشه کې خیانت ونه کړئ. دا دواړه یې سره یو ځای کړل او د مطبوعاتو دفتر ته یې د خپرېدو لپاره وسپارل. ولسمشر د دې وزارت لپاره یو بل کس هم انتخاب کړ او د نوي وزیر په اړه یې هم هېوادوالو ته اعلان وکړ. ژمنه یې وکړه چې هر هغه کس، هغه که چارواکی وي یا یو عادي مامور باید خپل مسوولیتونه په ښه ډول ترسره کړي؛ کنه یو بل وړ کس ته دې خپل ځای پرېږدي. مګر هغه کسان چې یوازې یې چوکۍ نیولې وي، ډېر ژر به یې موږ له خپلو چوکیو څخه لرې کړو.

په دا بله ورځ سهار یې نوی وزیر ارګ ته را وغوښتی، تر مقدماتې خبرو وروسته یې سم دستي ورته وویل: زه کار غواړم، تشریفات نه. تاسو به په خپلو ټولو فعالیتونو کې اول درجه ځای د ټول هېواد د تاریخي اباداتو راټولولو، د تاریخي ځایونو رغولو او د ملي شخصیتونو په نوم د ځایونو نومولو ته ورکوئ. په دویمه درجه کې د هېواد د اقوامو ترمنځ د یو کلتور او یو فرهنګ تر نامه لاندې پرګرامونه ترتیب کړئ چې د شمال او جنوب، لویدیځ او ختیځ ټول

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانان د یو او بل په دودونو، کلتورونو او دودیزو ارزښتونو بلد و اوسي. زه به د نورو لارښوونو لپاره ستاسو سره په دویمه لیدنه کې خبرې وکړم. اوس تاسو د خدمت لپاره پوره وخت لرئ، ولاړ سه او ځان ثابت که. مننه ښې چارې.

د هېواد ټول هغه خلک چې پر دندو و، رسمي بڼه یې درلوده، هېڅوک سرپرست نه و؛ ځکه چې د سرپرستي بست بد خاصیت دادی چې هغه کس دا ځای د ځان نه ګڼي، ځکه څومره چې یې توان وي فساد کوي، خو که یو کس په رسمي ډول د هر واړه یا لوی مسلک لپاره غوره کړل شي هغه دا ځای د ځان ګڼي، بیا هېڅکله خپل ځای نه چټلوي.

تر دې وروسته په ادارې چارو او ستراتیژیکو پلانونو کې د پام وړ بدلونونه رامنځ ته شوه. زموږ هېوادوال له مخکنیو سختو سلسلهیې مراتبو څخه اوس بې غمه و، کارونه یې په ډېره هوسا او شفاف ډول خلاصېدل. موږ دا هر څه جدي تعقیبول، په حقیقت کې د ولس رضایت زموږ د موجودیت لامل و.

ترور، چریکیات، چاودنې او لوی پلان شوي بریدونه تر پخوا ډېر کم سوي و. نظامیان اوس د چارواکو سیاسي بالښتان نه وو چې هر یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به د خپل طبیعت پر اساس کله تر سر او کله تر څنګلې لاندې کول.
اوس هغوی یوازې یو هدف درلود، هېواد او د هېواد پر وړاندې هره بې
نظمي، ناقانوني کړنې او سرکښۍ ورته د دښمن مثال درلود او له
منځه یې وړل.

په دې وختونو کې یوه ورځ د هېواد په پلازمېنه کې یوه لویه چاودنه
وشوه چې پکې زیات شمېر هېوادوال په شهادت ورسېدل او ګڼ
شمېر یې ټپیان شول. کله چې د چاودنې خبر تر ما را ورسېدی، په
منډه ولسمشر ته ورغلم، خوله مې د هغه غوږ ته ور نږدې کړه، له
چاودنې مې خبر کړ، هغه راووت او نږدې یو بل اطاق ته ولاړو. هلته د
تلویزون پر پرده، د نني برید ژوندي نشرات خپرېدل. د چا لاس پرې
شوی، د چا د لاس ګوتې نه وې، د چا غبرګې پښې نه وې او ځینې بیا
په سرو وینو کې پورته پورته غورځېدل. د شهیدانو ټوټې، ټوټې او نیم
جسدونه د سړک پر منځ پراته ول. په لیدلو یې خداسته ما او ولسمشر
ډېر د خجالتۍ احساس وکړ، تاسو به فکر کوئ چې یوازې زما لپاره
بده خبره وه، په حقیقت کې ولسمشر تر ما زیات د دا ډول حالت له
لیدو څخه د خجالت احساس کوی؛ ځکه هغه په حقیقت کې له خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت سره یو نږدې او ټینګه اړیکه لرله چې هغه د دین، هېواد، خاورې او وینې اړیکه وه.

ولسمشر امر وکړ چې د ملي امنیت رییس، کورنیو چارو وزیر او دفاع وزیر ته زنګ ووهه او عاجل یې همدلته له راتګ څخه خبر کړه. د ملي امنیت رییس ته ووایه چې یوازې ته خپل ځانګړې کاري ډله هم درسره راوله. د هغه د انتظار لپاره مو چې هر څومره شېبې شمارلې خو نه یې اړیکه ټینګه ده او نه پر موږ دا بد وضعیت تیرېدی. موږ هر ډول مسایل د اوس لپاره ودرول. که څه هم د بهرنیانو زنګونه او پوښتنې هم وې، خو اوس مهال زموږ سره یوازې د دښمن پېژندل او د بدل اخیستلو په فکر کې وو. د ولسمشر له ډېرو جدي حرکاتو څخه و ویرېدم چې هسې نه کومه بله بده پېښه رامنځ ته شي، د فکر بدلولو لپاره به مو سترګې د تلویزیون پردې ته ور واړولې هلته لا همهاغه حالت و. ځینې میندو به د خپلو اولادونو د پیداکولو په تلاش کې پر ټولو جسدو ګردې راګرځیدې؛ ځینې به بیا خپل د زړه ټوټې ترلاسه کړې وې، هغوی به یې له دې دوزخي حالت څخه دباندې لېږل. د ځینو ماشومانو ژړاوو او کوکو خو له انسان څخه لار ورکوله، ما به هڅه کوله څو ولسمشر ته لږ قناعت ورکړم؛ خو هغه په بې صبرۍ د ملي

(c) ketabton.com: The Digital Library

امنیت د مسوول استخباراتي معلوماتو ته منتظر و. څو دا په ډاګه کړي چې دا برید چا؟ د څه لپاره؟ او ولې تر سره کړی دی؟ ما ته له کوره زنګ راغلی، اوکې مې کړ یوازې مې دومره ورته وویل چې مور ښه یو بیا حال سره نیسو، ټلیفون مې کاټ کړ. ولسمشر ته زما دې خبرې لکه چې هېڅ خوند ورنه کړ، ډېر بد یې راته وکتل ویې ویل:

"مور ته خیر دی". له دې خبري دې هدف څه دی؟ که دې هدف زه او ته یو؛ زه خو هېڅ نه یم ښه او که دې هدف ځان وي نو یوازې به دې ورته د ځان په اړه ویل زما نه. زمور غم زمور د ځان نه دی، زمور غم او درد د ملت له غم او درد سره نېغه اړیکه لري. دا چې ملت په تکلیف وي زه هېڅکله ځان ډاډمن او ښه نه احساسوم.

خبرې یې بس کړې، زه یې هم ډېر و شرمولم. د هغه خبرې پر ځای وې، ما باید داسې هیڅ نه وای ویلي، په همدې وخت کې د مسوولینو د را رسېدو په اړه خبر راکړل شو، ما ورته هدایت وکړ چې خاص ځای ته یې رهنمایي کړئ. مور تر دوی مخکې هلته ورسېدو، دا د ځمکې په تل کې د مهمو مسایلو لپاره ځانګړې خونه وه. دغه ځای ته له ولسمشر، کورنیو چارو وزیر، ملي دفاع وزیر او د ملي امنیت له رییس پرته بل هېڅوک نه شوای دننه کېدای. دلته یوازې د همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشخاصو ترمنځ د ولسمشر په مشري هغه پلانونه جوړېدل کوم چې د هېواد د حیثیت، عزت او په بهرنیو هېوادونو کې د عملیاتو هدف وي. دا چې ولسمشر ته زه ډېر نږدې وم او ډېرې چارې باید زه وڅارم یا یې په اړه راپور چمتو کړم؛ نو زه یې هم له ځان سره بوتلم. موږ پر خپلو ځایو ناست وو، چې په یوه دقیقه کې یوازې درې تنه مسوولین را ننوتل.

تر دې وخته لا هم د پیښې مسوولیت چا نه و منلی، په اصل کې د دوی مسوولیت منلو او نه منلو موږ ته کوم توپیر نه درلود؛ ځکه زما هغه ورځ سترګو ته ودرېده په کومه ورځ چې د ملي امنیت لوی رییس ته دنده سپارل کېده. له بېلابېلو اړخونو ورباندې خبرې وشوې پټ معلومات هم دقیقه پر دقیقه رارسېدل موږ هغه څېړل. بمي برید په داسې ځای کې رامنځته شوی وو چې هلته د هند هېواد سفارت نږدې و. دا د ګاونډي او زبر ځواکو هېوادونو تاریخي کار پاته شوی و چې دوی به خپل دښمنان هم زموږ په هېواد کې ویرول.

تر ټولو پلټنو وروسته دا ښکاره شوه چې په دې برید کې د پاکستان د سفارت لاس و، خو پر دې مهال د دې سفارت څخه زموږ د ولسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګې له ځینو غړو سره هم اړیکه نیول شوې وه، دوی هڅه کوله چې نورو ته دا وښیې څه چې دوی غواړي هغه به ترسره کېږي.

د غچ اخیستلو لپاره یو پټ پلان جوړ شو چې پلان ته(د سړي زوی ترې جوړکه) نوم ورکول شو او د ولسمشر له لوري ورته وویل شوه چې په دوه ساعت کې یې ځواب غواړم.

نور دا مسله پای ته ورسیده دا چې د ولسمشر له راتګ وروسته په لومړي ځل یوه غټه بمي چاودنه رامنځ ته شوې وه؛ اړتیا وه چې له رسنیو سره مخامخ خبرې وکړو. ولسمشر باید خپل ملت ته ډاډ ورکړي خو ولسمشر تر دوه ساعتونو پورې هر څه و ځنډول، څو چې غچ یې نه وي اخیستی هغه تر هغو هېڅ هم نه اورې نه یې مني او نه یې ترسره کوي.

وخت نه تیرېده ځکه دا د طبیعت اصل دی چې ښه وختونه ډېر ژر تیرېږي، ولې بد وخت هېڅ نه تیرېږي. هر ډول چې و، دوه ساعتونه وروسته د رسنیو سر ټکي(په پاکستان کې په پرلپسې ډول درې بمي چاودنې ترسره شوې، دا په داسي حال کې ترسره وشوې، چې لا هم په افغانستان کې د یو بمي برید لوګي په اسمان خانه کې ښکارېدل.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د راپور پر اساس په پاکستان کې هغه عملیات چې(د سړي زوی ترې جوړ که) تر نامه لاندې را پیل شوي و، بریالي ترسره شوه. په پاکستان کې دا بریدونه د هند، امریکا او انګلستان له سفارتونو سره او د لومړي وزیر له کور سره شوي وو چې تر تلفاتو یې هلته عمومي ذهنیت او نړیوال باور ډېر زیانمن کړی و.

تر دې وروسته ولسمشر خبري کنفرانس ته اماده شو او موږ له خپل ټول ټیم سره یو ځای د رسنیو په مخکې و دریدو چې ولسمشر خپله وینا په ډېرو لنډو ټکو کې داسې وکړه:

ټولو هېوادوالو ته اسلام علیکم ورحمه و برکاته وړاندې کوم.

زه د هېواد په زړه کې د ننني بمي چاودنې په اړه ټولو شهیدانو ته له الله(ج)څخه جنت الفردوس غواړم او ټولو ټپیانو ته بشپړه روغتیا او د دوی کورنیو ته د زړه صبر غواړم. زه له ټول ملته بښنه غواړم چې زما له راتګه وروسته د لومړي ځل لپاره داسې یو غټه چاودنه رامنځ ته کېږي. د دې عاملونو ته به سزا ورکړل شي او تاسو ته ډاډ درکوم چې موږ به نور هم تر دې زیات د خپل ملت د امنیت لپاره اړین ګامونه واخلو. له تاسو ټولو هیله لرم چې د تیر په څیر د خپلو ملي، امنیتي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفاعي ځواکونو ترځنګ ودرېږئ. موږ په ټوله نړۍ کې د ناامنۍ پر خلاف یوو، هر ځای چې بشریت وي هلته دې امنیت وي، د دې نړۍ هېڅ هېواد یا ډله دې هڅه نه کوي چې له ځانونو څخه خدایان جوړ کړي او د اعزائیل(ع) چارې مخته یوسي. موږ د دې نړۍ یوه برخه یوو، که موږ په ناامنۍ کې ژوند کوو، نړۍ دې هم دا واوري چې په لمبو به یې تاسو سوځېږئ، ډېره زیاته مننه.

ولسمشر لنډې خبرې وکړې، یو شي ته یې زما فکر شو هغه په خپلو خبرو کې هېڅ د (په کلکو ټکو یې غندم) الفاظ استعمال نه کړل. ځکه چې ولسمشر د عمل انسان و، بل د ملت لپاره دا یوه ډېره بې مانا او زیاته کارېدونکې کلیمه وه.

بیرته مو په کار پیل وکړ، خو په دې یوازې موږ پوهېدو چې داسې یو کار مو کړی، چې دا څو لسیزې تر چا نه و کړی او باوري و چې پایله به یې مثبت وي.

ولسمشر د یو ځانګړي فرمان پر اساس د ټولو شهیدانو او ټپیانو د کورنیو لپاره نغدي مرسته ووېشله او د دوی د سرپرستانو لپاره یې کاري زمینه برابره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولسمشر د پيغام په واسطه د ملي امنيت د لوی رييس دا فعاليت ډېر وستايه او هغه ته يې هر اړخيز ډاډ ورکړ.

يوه بده ورځ وه چې خدای تيره کړه. موږ پر نويو پلانونو کار کوی، څو ورځې وروسته زه او ولسمشر يوازې سره ناست و چې ماته يې وويل: د ماليې د وزير د فساد دوسيه او د لويې څارنوالۍ د رييس اړوند اسناد بشپړ شوي دي. يو ځانګړی فرمان اماده که ورسره سم د دوی ټول جرمونه او شواهد يو ځای کړه، د دوی ټوله شتمني بنده کړئ، له خپل هېواد سره د ترسره شوي خيانت په جرم د دوی تابيعت هم ترې اخيستل کېږي او جلا وطنه کېږي به.

ما همداسې يو فرمان عاجل جوړ کړ چې ولسمشر لاسليک کړ، دا فرمان مې د رسنيو مرکز ته ولېږی، چې ورسره سم په هېواد کې غوغا جوړه شوه، لوی اکثريت هېوادپالو د دې پرېکړې هرکلی ووايو؛ مګر يو کوچني ړانده اکثريت يې د خپلو ګټو په خاطر مخالفت وکړ. په اصل کې اوس د دوی هېڅ ډول مخالفت د ولسمشر پريکړه نه شوای بدلولای. دا اوس يو دود و زموږ د هېوادوالو چې د ډلو ډلبازيو پر اساس به يې په تيرو وختونو کې يا په حاکم پرېکړه بدله کړه او يا به يې د هغوی ډلې ته بل ځای زياته ونډه ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د دې هر څه وخت تير و، د لويې څارنوالۍ او ماليې وزارت مسوولين له دندو ليري شوه، پر ځای يې نوي کسان معرفي شوه. د لويې څارنوالۍ د رياست لپاره يې شيخ صاحب چې د شريعت پر اساس به يې پرېکړې کولې؛ يو مخلص انسان و، دا و ګومارل شو. ټولو کارکوونکو ته يې لوړ معاشات وټاکل شوه، تر څو د پرېکړو صادرولو پر وخت د پيسو تر زور لاندې را نه شي. له دوی دواړو مفسدينو څخه يې تابيعت واخيستل شو او دواړه لوړ پوړي چارواکي اوس جلاوطنه ول. دوی نه په خپل او نه په بل هېواد کې له هيڅ ډول حقوقو څخه برخمن و. د دوی کورنيو ته هېڅ د مجرم په سترګه نه دې کتل شوي ځکه چې دا د الله(ج) امر هم دی، خو په دې فساد کې ورسره ګډ په ټيټه کچه چې هر څومره کسان وو ټول د څارنوالۍ په امر په لس کاله بند محکوم شول.

تر دې وروسته د ماليې وزارت د عوايدو نتيجه ورځ تر بلې مخ پر زياتيدو وه. له سوداګرو سره يې ښه همغږي درلوده، پر ګمرکونو يې ډېر څار کوی، په محاکمو کې د خلکو ستونزو او جنجالونو ته پر وخت رسيده ګي کيده. دلته پر وخت ټولې ستونزې د اسلامي شريعت او حنيفي فقې پر اساس حل کيدلې چې په هېواد کې ورسره سم د ملت

(c) ketabton.com: The Digital Library

او حکومت تر منځ د بې باورۍ فضا نوره هم پر ختمیدو وه. پر صادراتو لږ مالیه او پر وارداتو زیاتې مالیې په هېواد کې خلک د خپلو توکو استعمال ته اړ کړل. د صنعت کارونه ورځ تر بلې پر ښه کیدو و، پر عصري توکو هغه چې یوازې به مالداره خلکو استعمالول مالیه لږ لوړه وه، بهرني توکو ډېر لږ بازار درلود. په ملي عوایدو کې بې مثاله زیاتوالی د دې سبب شو چې ورسره سم د پرمختیایي چارو لپاره زیاته بودیجه هم تصویب شوه. سړکونه، لویې لارې، د ریل پټلۍ، د برق پایې او نور اړین کارونه په ډېر لنډ وخت کې ترسره شول. زراعت پرمختګ وکړ، د بزګرانو توکو ښه بازار درلود. دوی اوس د خپلې سترېا او خولو تویولو ثمره لیدله، هر څه تر پخوا ښه منظم شوي و، د ملت او حکومت تر منځ فاصله له منځ تللې وه، هغه ډلې چې پخوا به یې پر حکومت نیوکه کوله، نن نه مالومیدل څکه چې دوی دا زړه ته تیره کړې وه چې زموږ شورشونه، بغارې او په واک کې ونډه ولسمشر ته هیڅ مانا نه لري؛ ټول له موږ سره یو ځای شوي وو. کله کله که به یې نیکه مشوره راکړه؛ ښه تر ښه، کنه بد قدم به یې ضرور بې تابیعته او بې حقه کوي، دا دوی منلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پاکستان کې تر ناامني او ګډوډيو وروسته هېواد ته د کډوالو شمېر ورځ تر بلې ډېرېدی. د دوی لپاره اوس تر ټولو ناامنه ځای پاکستان و، نه افغانستان. موږ يې د راتګ لپاره ډېر زړه ښه و چې هېوادوال خپل وطن ته راځي او د راتګ لپاره مو د يوې لويې او ښې پاليسي له مخې کور، دنده او ځمکه ورکول.

دا ورځې تيرې شوې، حالات عادي شو، د ولسمشر ليدنو، ځانګړو فرمانونو او ټولنيزو چارو منظم دوام درلود. زه او ولسمشر به ډېر وخت سره يو ځای وو، مګر ما هېڅکله د ولسمشر اولادونه په ارګ کې نه وليدل، هر څومره هڅه به مې وکړه کله کله به يې بېخي پر زېږېدو شکمن شوم، ځکه دا زموږ د هېوادوالو عادت دی چې پر کوم ځای حاکميت تر لاسه کړي له خپل ځان سره سره د خپلې کورنۍ د ماشومانو واکمنې هم پر نورو چلوي، هغوی ته ښې دندې او امتيازات ورکوي. مګر د ولسمشر مېرمن او اولادونه ما هېڅ ونه ليدل، کله به مې له ځان سره وويل چې شايد لکه د پخوانيو مشرانو غوندې به يې کوم بل هېواد ته يې لېږلي وي.

يوه ورځ د مازيګر تر لمانځه وروسته نرم باران پيل شو، ما او ولسمشر د ارګ دننه د شنو چمنونو تر منځ په واړه پيادرو کې قدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

واهه، د باران څاڅکی به د چمن پر نازکو وښو ورغړېدی؛ ځلا به یې د لمر وړانگو ته له ورایه ښکارېده. دغسې طبیعي خوږ ماحول ښه ذهني ارامي او عصبي هوسایي رامنځته کوله. خو چې باران لږ تیز شو، ځنې راغلو او خپل اطاق دننه شوو. د هېندارې مخ ته پر چوکیو کېناستلو چې دلته د بل چا د راتگ اجازه نه وه. ولسمشر سگریټ بل کړ، فکر مې وکړ، چې باران هم لکه چې د ولسمشر مینه د هغه سترگو ته راوسته، مړ دود به یې تر خوله را ووتی، موږ دواړه چُپ وو، هڅه مې وکړه چې دا خاموشي ماته کړم؛ نو مې پوښتنه ترې وکړه:

رییس صیب ستاسو اولادونه می هېڅ و نه لیدل، دوی چېرته دي؟

ولسمشر: هغوی په خپل کور کې دي.

- هلته ټول وخت څه کوي؟ ولې دوی د دباندې وتلو اجازه نه لري؟ ولې یې دلته نه راولئ؟

- هغوی دلته هېڅ حق نه لري، دا د دوی د پلار شتمني نه ده، زه یې یوازې سمبالونکی یم، خاوند یې نه یم چې زه یې په خپلو اولادونو، مېرمن او خپلوانو ووېشم، دا به موږ راتلونکي نسل ته ښه جوړ و، پالنه به یې کوو، هغوی ته به یو جوړ هېواد او ښه مفکوره پرېږدو. که

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن زما اولادونه یا د کورنۍ غړي راشي هغوی به ډېر ژر د واک او ځواک مینه پیداکړي، بیا به موږ تیرو وختونو ته ولاړ شوو چې زوی به پلار، پلار به زوی یا ورور له ورور څخه د واک لپاره سترګې ایستلې. د خپلو اولادونو لپاره مې یو ښه تکړه استاد ګومارلی؛ د ورځې د درس ترڅنګ هلته خپلې لوبې هم کوي، هغوی ډېر خوشحاله دي، یوه ورځ به ورشو له نږدې به یې ووینو.

شپې او ورځې تیریدې، حالات عادي لور ته روان و، زموږ هېوادوالو د امن او مینې په فضا کې ژوند درلود، خو موږ لا هم خپل مسوولیت مکمل نه ګڼی.

ولسمشر د یو فرمان له مخې دوې پرېکړې وکړې چې ما یې له مقدمې پرته نور ټول فرمان دلته راخېستی دی:

په افغانستان کې د ټولو ملي او سیمه‌یزې، چاپي، ویډیویي، ټولنیزو شبکو او راډیویي رسنیو مسوولینو ته سر له ننه د همدې فرمان پر اساس د خپل فعالیت په ترسره کولو کې د هېواد د ملي مصلحت په پام کې نیولو، د قانون د اصولو د تطبیقولو او ټولنیز نظم ساتلو ترڅنګ د حاکم حکومت په وړاندې له هر ډول بې بنسته، بې اجازې او شخصي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حریم ماتولو څخه ډډه وکړي. موږ به ستاسو هر ډول حقوقو ته په درنه سترګه وګورو؛ هغه وخت چې تاسو دې هېواد او ملي یووالي ته په درنه سترګه وګورئ. هڅه مه کوئ چې د ګوندونو، چارواکو او نورو ډلو تر فشار لاندې راشئ او عقدوي مسایلو ته لمن ووهئ. تاسو چې هر څه خپروئ په پوره پام سره باید د هېواد له هېڅ قانون، هېڅ دود او کلتور سره په ټکر کې نه وي. تاسو ټول باید په خپلو خپرونو کې په مطلق ډول مثبت بدلون راوړئ؛ د پردیو کلتورونو لپاره په خپلو پروګرامونو سره مو هغوی ته تبلیغ نور ودورئ او اجازه نه لرئ چې هر هغه کړنه ترسره کړئ چې ورڅخه بې حیایي، پردی کلتور او فساد زیږي؛ مننه.

د ټولو امنیتي، دفاعي او قضایي مرکزونو او ټولو چارواکو ته خبر ورکول کیږي چې تر ځلروېشتو ساعتونو وروسته به ستاسو له ټولو مرکزونو، کورونو، دفترونو او کارځایونو څخه د یو ځانګړې ډلې په واسطه امنیتي موانع ټولې شي. هغه که لویه څارنوالي وي، که حوزه یا قومنداني وي او که د چارواکي کور وي، موږ ته توپیر نه کوي چې تر کومې کچې چارواکی دی. زموږ کار له امنیتي موانعو سره دی چې عمومي لارې، لوی سړکونه او د ښار ښکلا یې له منځه وړې؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بشپړ ډول به تولې شي. تاسو اړتیا لرئ چې له خپل ملت سره په ښه چلند کړلو خپل ځانونه وساتئ، هڅه مه کوئ چې پر خپل ملت تر ظلم وروسته به تر امنیتي موانعو شاته پټ شئ. موږ به هغه وخت خوندي او ډاډمن یوو چې زموږ خلک او ولس په امن کې وي. په درنښت.

د دې فرمان تر صادرولو وروسته لا یو لږ برخه د جاهلانو چې اوس یې هم د چارواکو تر سایه لاندې ژوند کوی، دوی د چارواکو په لارښوونه د ولسمشر د دې فرمان ډېر مخالفت وکړ، دوی دا یو دیکتاتورانه فرمان وګڼی. په خبره یې چې اوس هم امنیت نشته او د ناامني ویره ده، حال داسې چې د امنیت د ګډوډولو او جنایي پیښې تولې، دوی خپله کولې. دوی په ناامني کې ګټه لېده. دوی وو چې ظلم به یې کاوه او د نن هر مظلوم به سبا ته د دوی له امله ظالم جوړ شو او په هر چا به یې خولې لګولې. خو ولسمشر پوهېده چې لوستی او پوه ملت به یې ځواب ورکوي چې یو ساعت پر تیرېدو و، دې پرېکړې په میلونونو پلویان ولرل او پوره هرکلی یې وکړ. د دې چارواکو او امنیت په ساتنه کې یې خپل تعهد وړاندې کړ، چې وخت پر پوره کیدو شو د امنیتي موانعو د لیرې کیدو لړۍ هم ورسره شروع شوه چې په ډېر لنډ وخت کې دا چاره په بشپړ ډول سره د هېواد په تولو برخو کې تطبیق شوه. ولسي خلکو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې پرېکړې ډېر تود هرکلی وکړ. هغوی خپلو چارو ته د رسېدو په لاره کې له هر ډول خنډ او ځنډ څخه اوس په امن کې و، همدارنګه ورسره د ښار ښکلا هم مخ په پر ډېرېدو وه.

د هېواد ټول پوځ تقریباً پنځه لکه ته رسیده چې دا ټول مسلکي روزل شوي، د هېواد په جغرافیه خبر، د دښمن په پېژندلو بلد، له هر ډول نشې څخه خلاص وو. دوی د خپلو تجهیزاتو ساتنه لکه د خپل کور داسې کوله، دوی په هېڅ سیاسي ډلې یا قوم پورې نه و تړلي، منظم لباس، ښې وسلې او لوړ معاشات د دې لامل شوي و چې د ولسمشر هر امر ته به یې په ثانیو کې د عمل بڼه ورکوله. هېڅ چارواکي ته یې د ملي مسایلو د مخالفت یا جاسوسي کولو پر وخت انتظار نه کاوه، د هر ظالم پر وړاندې به لکه غر داسې ولاړ و. د هېواد ټوله جغرافیه یې تر کنټرول لاندې وه، تر ټولو ښه لا دا وه چې د هر قوم دود او کلتور پکې ساتل سوی و او

د دوی پر روزنه لا هم کار روان و. استخباراتي مسوولینو اوس د ټولې اسیا په کچه استخباراتي کړۍ ترلاسه کړې وې، دوی د دې ټولې سیمې څارنه کوله. موږ اوس تر ګاونډیو هېوادونو څو قدمه وړاندې روان وو، تر ټولو ښه خبره دا وه چې ټول هېوادوال پر دندو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوخت وو. د ښاروالانو خو سم دم له یو بل سره د خپلو سیمو په ښایست کې سیالۍ وې؛ ګټه یې دا وه چې د یو منظم او ښایسته چاپیرال خاوندان شوي وو. د بهرنیو سیلانیانو په راتګ کې هم د پام وړ پرمختګ شوی و، مطلب د ولس خوښي، مو خپله بللې وه؛ بس خلاص!

د ولسمشر ځینې ځانګړي کارونه لا پاتې و، څو له خپل ملت سره کړې وعدې پوره کړي. یوه ورځ مو د سفارتونو له مسوولینو سره د لیدنې په موخه خبر ولېږه. سهار نهه بجې وې چې موږ لکه د پخوا په څیر په خپلو لومړنیو چارو بوخت و، د غونډې پیل ته وخت نږدې کیده، ما او ولسمشر یو د بل تر څنګ روان وو، په ارګ کې دننه اوس د پخوا په څیر د بې ځایه موټرونو رش و کش نه و. ساتونکي کم شوي وو، د هېواد درې رنګه بیرغ د ارګ پر عمومي دروازه لوړ رپیدی چې له هر ترپ سره یې د هېواد د دښمنانو زړونه چاودېدل.

سفیران ارګ ته را ورسیدل، تشریفاتي مراسیم مو لکه د نورې دنیا غونډې ښېخي عالي برابر کړي و. وروسته هغه ترتیب شوي تالار ته ولاړوو چې دوی به له ولسمشر سره لیدنه پکې کوله. هر سفیر پر خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړې څوکۍ کېناست. ولسمشر د دوی پر وړاندې د مېز یوه سر ته پر یوه رنګینه څوکۍ کېناستی او غونډه پیل شوه.

سفیرانو پر خپل وار د ولسمشر له روانو فعالیتونو خوښي و ښودله او په دې لار کې یې د خپلو هېوادونو په استازیتوب د همکارۍ ټینګار وټکوی. د دوی تر خبرو وروسته ولسمشر خپلې خبرې پیل کړې چې تر مقدمې او د یو بل سره د همکارۍ تر خبرو وروسته یې د دوی په هېوادونو کې د افغانانو د حقوقو د خوندیتوب په اړه هم خبرې وکړې. له دوی یې و غوښتل چې تاسو باید موږ ته د ټکنالوژۍ د سمبالیدو سکالرشیپونه راکړئ او تر څنګ یې یو شمېر ځوانانو ته د لوړو زده کړو په برخه کې یوازې په طبي او انجینري څانګه کې د زده کړو زمینه برابره کړئ. غواړم چې ستاسو څخه د هر یوه هېواد هر کس چې راځي نو زموږ ټول اصول به مني. راتګ به یې قانوني وي او ټول هغه مراحل به ترسره کوي کوم چې یې ستاسو هېواد ته پر در تګ زموږ هېوادوال ترسره کوي. بې له پاسپورټه او ویزې هر راتلونکی بهرنی کس زموږ په سترګو کې یو دښمن دی؛ بس خلاص. د سوداګرۍ په برخه کې موږ تاسو ته له خپله اړخه تر وروستي حده د توکو په قیمتونو او د لېږد په پروسه کې هوسایي رامنځته کوو؛ تاسو زموږ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجارتي توکو او وطني تولید د لیږد لپاره په خپلو هېوادونو کې لارې چارې اسانه او ساده کړئ، څو زموږ وطني تولید ته په نړیوال بازار کې بازارموندنه وشي. تاسو نه شئ کولای چې بې له سفارتونو چې هلته به هم یوازې ملي سوداګر او پانګه‌وال درځي؛ نور هېڅ‌چاته د درتګ اجازه ور نه کړئ. په سفارتونو کې له هېڅ سیاسي فعال، مدني فعال، د رسنیو له استازیو او چارواکو سره تاسو نه شئ لیدلای؛ ځکه چې ستاسو له دوی سره هېڅ کار نشته. زه نه غواړم چې له دې مسلې څخه بیا خبر سم چې پلانکی چارواکی، سیاستمدار، فعال او یا د رسنیو کوم استازی له تاسو سره د یوه هېواد په سفارت کې ووینم، زه به هغوی بیا د خپل هېواد د جاسوس په تور جلا وطنه کړم. تاسو دلته باید یوازې له موږ سره د هر ډول چارو، ستونزو، وړاندیزونو، غوښتنو او لاسته راوړنو اړوند خبرې وکړئ نه، له افرادو سره. زه به نور اجازه ور نه کړم چې هر هېواد دلته پر پرمختیایي برخه مصارف کوي باید هر څه د حکومت مالیې وزارت ته وسپاري؛ هغه به یې اړتیا او وړتیا ته په کتو سره خپلو ملي شرکتونو ته سپاري او څارنه به یې په ګډه کوو. موږ له دې څخه کلونه کلونه زیان لیدلی، هر ډول بهرنۍ مرستې یا پرمختیایي پروژې چې ترسره شوې، یوازې بڼه یې پاتې هېڅ کیفیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې موږ ته نه دی پاته شوی. د خپل ملت او هېواد له اړخه زه تاسو ته د هر ډول همکاري لاس درکوم، هیله لرم چې موږ او تاسو په ګډه د خپلو هېوادونو نړیوال حیثیت وساتو او د یو بل سره ښه همکاري ولرو، مننه.

غونډه همدلته ته پای ته ورسیده، د ځینو سفیرانو شونډې را ځړېدلې وې، موږ پوهیدو چې ولې او پر څه؟ د غرمې د ډوډۍ وخت وو چې د ډوډۍ لپاره یو مېز اماده شوی وو، ولسمشر ټولو ته د ډوډۍ خوړلو بلنه ورکړه. ټول یو ځای راغلو ډول ډول خواړه تیار وو، څو دوی دا فکر و نه کړي چې موږ د دوی مرستې ته ناست یوو اوس موږ له هره اړخه پر ښه کیدو وو، مازې یې لکه مرغۍ مښوکې سره ووهلې، نور یې بس کړه. له خوړنځایه را وواتو دوی ته مو رخصت ورکړ د غونډې اړوند مو ټول مسایل د ارګ له پاڼې خپاره کړل چې نن ورځ پرې هېوادوالو د خوښۍ په خاطر ټوله ورځ لیکنې وکړې. په نوره نړۍ کې د افغانستان نوم ورځ تر بلې ډېر اوربدل کیدی، ټول ملت ورځ تر بلې له اقتصادي اړخه مخ پر ښه کیدو وو، د کار زمینه او لوړو معاشاتو دوی پر ځان متکي کړي وو، د کډوالو راتګ اوس ترپخوا ډېر زیات شوی وو. د ډیورنډ لاین د هغې غاړې څخه د ورځې زیات شمېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ دې غاړې ته را اوښتې، د صنعت له پراختیا سره په هېواد کې ټوله بشري قوه په کار گومارل شوې وه. کروندگرو اوس تر پخوا زیات خپلو زراعتي چارو ته پاملرنه کوله، دوی یې اوس له ښه قیمتونو څخه خوند اخیستی، هر څومره کډوال چې به هېواد ته راتلو د کار کمی ورته نه وو، د دوی ژوند ورځ تر بلې په ښه کیدو وو، دوی بیا له نورو سره حال اخیستی او د خپل ښه حالت څخه به یې خبرول ځکه دا لړۍ ورځ تر بلې په ډېرېدو وه.

له ولایتونو څخه په ورځني ډول د راپور تر څنگ په هره اوونۍ کې د یو مشخص ولایت، د مرکز، د هغه ولایت د ټولو ولسوالیو او د سیمې د مشرانو څخه یو پلاوی په اوونیز ډول سره ارگ ته راتلی او د خپل ولایت، ولسوالیو او کلیو ستونزې به یې له ولسمشر سره شریکولې. هغوی به د پرمختیایي پروژو، سیاسي گډوډیو، قومي اختلافاتو او د ولایت له ځینو چارواکو شکایتونه لرل؛ مور به دا ټول شکایتونه د یو مسوول کس له لارې څېړل. د دوی ستونزې پر ځای وې، دوی نه و ملامت، کلونه کلونه دا ډول حالات پر هره سیمه تیر شوي وو، په ډېر لنډ وخت کې یې له منځ وړل څه ناڅه ستونزمن وو. د وزارتونو، معینیتونو، ښارنوالیو او ټولو نړیوالو چارو ترڅنگ همدې مسایلو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو په اولو وختونو کې ډېر وخت ورکاوه؛ ځکه چې موږ په دې باور درلود چې اول باید ملي بنه د هېواد سمه کړو، وروسته بهرنیو مسایلو ته اوږه ورکړو. له نېکمرغه باید ووایم چې په دې وخت کې موږ دا ستونزې، خپلمنځي اختلافات، د واک پر سر شخړې او یو بل نه منل، ناانډوله پرمختګ او ډېرې هغه ستونزې له منځه یووړې چې خلک ترې په تکلیف وو. موږ اوس د هېواد په هره غرنۍ او هواره دښته کې خپل خدمات ترسره کول، موږ د ټول هېواد پر هره لوېشته خاوره واکمن وو، خلکو ته مو په سیاسي چارو کې د ګډون حق ورکاوه، پر ټولو قضایي برخو او بستونو مو د دین عالمان و ګومارل؛ څو ټولې پرېکړې د اسلامي شریعت او حنفي فقهې پر اساس وکړي. د الله(ج) حدود جاري کړي او په هغو چارو کې چې د وخت حاکم ته واک ورکړل شوی له قیاس او اجماع څخه وروسته مو د یو اصلاح شوي قانون پر اساس د پرېکړو کولو حق ورکړی وو، د الله(ج) دین او احکام پر ټوله جغرافیه حاکم و، له زور او تحقیر پرته د یو منځلارې پالیسۍ پر اساس اوس ټول ملت د یو اسلامي قانون او عادل نظام تر سیوري لاندې ژوند کاوه. د حکومت او خلکو ترمنځ هېڅ فاصله نه وه، عدالت، ټولنیز نظم او برابري اوس ټولې ستونزې او مخالفتونه له منځه وړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو. چا چې د دې باوجود هم سرکښي، مخالفت یا پاڅون هڅه کوله پر خپل ځای مو ورته اول قناعت ورکاوه؛ که به یې حق خوړل شوی و، حق مو ورکاوه، که به یې وروسته تر دې هم د خپل نظام پر وړاندې د پاڅون یا بغاوت هڅه کوله د زندان د تورو تمبو شاته مو غورځول.

که د کابل او یا زابل و، ټول مو یو روح او یو تن وو. که د شمال و، که د جنوب و؛ موږ ته تر بل هر چا گران او محبوب وو.

هره ورځ به هېوادوالو د نوي فرمان لپاره انتظار کاوه، دوی پوهیدو چې واکمن د دوی پخیر پرېکړې کوي، ځکه به یې بې له کوم تشویشه ورته په تمه وو. یوه ورځ ولسمشر د علماوو د جرگې تر نامه لاندې د ناستې یادونه وکړه؛ په سبا مې وزیران، د ولسي جرگې او مشرانو جرگې ټول غړي او د هېواد مشهور او پوه عالمان راوغوښتل چې دوی به حکومت ته د شرعي پرېکړو تر څنگ د خپلو تجربو پر اساس نظریات ورکوي. دوی له حکومت سره د حاکمیت او مشروعیت په برخه کې ډېره همکاري کوله. د هر ښار، بازار او کلي په مسجدونو کې به د حاکم نظام څخه د حمایت په موخه پراخ تبلیغات ترسره کیدل، مهراب په اسلام او اسلامي نظام کې یو ځانگړی ځای او مقام لري، ولسي جرگې ته د خلکو استازي چې د ولس په رایو تر دې ځایه راغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو تر ډېره پکې ځوانان او د عصري علومو استادان وو او تر څنګ يې د هر ولايت او ولسواليو په کچه قومي مشران را وغوښتل او د يو ځانګړې ناستې په اړه مو خبر ورکړ.

هغه وخت به ډېرو لوړ پوړو او ټيټ پوړو چارواکو زما څخه د دې لويې غونډې د جوړېدو علت پوښتی، زه پوهيدم خو بيا مې هم دوی ته هېڅ نه ويل، دوی ټول مې همداسې په تشويشي حالت کې پرېښودل، ځکه چې زما ښه ياد دي چې ملت به يې د ورځې لس ځله تر غاړې نيوی او زبيښی به يې، دوی له زړې بشري قوې څخه و. همدا د پنجشنبې ورځ تيره شوه، ماښام زه او ولسمشر يو ځای سره ناست وو چې ولسمشر زما هغه د لومړيو ورځو وعده را په زړه کړه او يادونه يې وکړه چې سبا به تر غونډې وروسته ښار ته په منظره وځي. ما هم لکه څنګه چې مې ورسره وعده کړې وه ومې منله او پر سبا ورځ مو پرېکړه وکړه.

د سبا ورځې د غونډې لپاره مو د لويې جرګې تالار وټاکی او ټولو ته مو د ځای په اړه خبر ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار نهه بجې پر پوره کیدو وې چې ما او ولسمشر په یو موټر کې دواړو حرکت وکړ؛ یو راسره د ساتونکو موټر روان و، ولسمشر سګریټ ته لیټر وواهه او توره لوخړه ترې و ایسته، ما ته یې وویل:

نن مې د ملت د ډیرو لویو ستونزو وروستۍ کډه ور باروم، باید چې یو یو سګریټ خو ولګوم.

ما هم ورته وویل: حق یې لرئ رییس صیب.

خپلې مینې ته یې زنګ ووهی، تر لنډو خبرو وروسته یې د ماښامنې دیدن په اړه ورته وویل او د اوسنۍ غونډې له خپرېدلو یې خبره کړه چې تاسو یې په ژوندۍ بڼه په تلویزون کې وګورئ. ټلیفون یې کاټ کړ موږ هم د لویې جرګې تالار ته را ورسیدو، داسې ښکارېدل لکه هېڅوک چې نه وي راغلي. ځکه ټول د ولسمشر له اصولو خبر وو، هېچا هم لس پنځلس موټره له ځان سره نه وو راوستلي، نه یې کوڅه ډبو او بداخلاقو ته د محافظه کارو په حیث تر سر دسملونه ورتاو کړي وو، ټول پر ټاکلي وخت په تالار کې دننه پر خپلو ځایو ناست وو، د ولایتونو خلک هم سهار اتهه بجې را رسیدلي وو. روغو سړکونه اوس ټولو ته اسانتیا برابره کړې وه. اړتیا نه وه چې بې‌ځایه مصارف

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ کړي وای یا مو هم دوی په هوایي ټکټ تر تالاره راوستلي وای؛ نه هم موږ کمپاین کاوه چې په پاکټو کې ورته پیسې وویشو. لویې لارې مو هم نه وې بندي کړې چې خلکو ته تکلیف ورکړو.

تالار ته دننه ورغلو زموږ له لیدو سره سم ټول پر خپلو ځایو ودریدل او دا ناره یې وکړه چې ژوندی دې وي د ملت بابا، ژوندی دې وي د ملت بابا!

ولسمشر دواړه لاسونه د مننې په پار پورته کړل او دوی ټول پر خپلو ځایو کېناستل. غونډه ډیره ژر پیل شوه، تر تلاوت ویلو وروسته، لومړی د ولایتونو مسوولینو ته د خپلو ستونزو او غوښتنو په اړه د خبرو وخت ورکړل شو، له هر ولایت څخه یو تن سپینږیری او د دوی ټولو په استازولي یې په ولسي جرګې کې یو استازی د ځوانانو او د علماو له جرګې څخه یو عالم یې خپلې خبرې وکړې. ویناوالو ته یې د وخت د کمښت له امله د تشریفاتې ویناوو وخت نه و ورکړی، دا بیانونه د غرمې تر ډوډۍ ټول خلاص شوه، څنګه چې د غرمې ډوډۍ وخوړل شوه وار د ولسمشر وو چې د ټولو ویناوو په اړه سپیناوی ورکړي او خپلې ځینې نوې پرېکړې په دوی واوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولسمشر د دریځ تر سره په چکچکو بدرګه شو او خپله وینا یې په دې ډول پیل کړه چې ما کټ مټ تر ډېره د هغه خبرې را اخیستې دي:

اسلام علیکم ورحمه الله و برکاته!

زما ګران او محبوب ملته! له کلونو څخه ستړی او ستومان ملته! د سولې، ابادۍ او ښه ژوند په ارمان ملته!

زه پوهېږم چې د کلونو کلونو د جګړې زورواکي، نابرابري، تعصباتو، خپلمنځي شخړو، ناپوهۍ، بې کارۍ، نړیوال حیثیت او ټولنیز ژوند برابرولو لپاره شاید تر دې هم زیات وخت ته اړتیا وي، خو څه چې ما کړې ستاسو د تکړه اولادونو، ژمنو انسانانو او پر هېواد مینو خلکو په وایسطه تر همدې ځایه را رسېدلی یم. زما هر قدم ستاسو له قدم سره اخیستل کېږي، که تاسو تر ما یو قدم هم شاته پاته سئ، یا هم زما مخالفت وکړئ نو زه اړ یم چې دویم قدم پورته هم نه کړم. تاسو له ډیر سخت حالت څخه را وتوونکي یاست، اوس زموږ هڅه داده چې د خپل ملت حکومت د هغه په خدمت کې ستړی کړو، خو ترڅنګ یې د دې حکومت ملت هم باید د خپل حکومت تر څنګ ودرېږي. له موږ سره څنګ پر څنګ کار وکړئ، زموږ ستونزې تر موږ را ورسوئ، موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو مسوولیتونو ته متوجه کړئ، کوم چې زموږ څخه هیر شوي وي، ستاسو ټولو اولادونو ته چې هغوی په مسلکي ډول روزل شوي وو؛ اوس پر مسلکي دندو گومارل شوي دي. ستاسو اولادونه چې بې زده کړو پاته شوي دي هغوی ته اوس په صنعتي برخه کې د کار کولو زمینه مساعده شوې ده، ستاسو اولادونه چې له تعلیم څخه بې برخي پاته شوي دي اوس په زده کړو بوخت دي. پر تاسو چې هر چا ظلم کړی اوس د تورو تمبو شاته پراته دي، ستاسو هر واکمن ستاسو له منځ څخه د یو چا زوی، د یو چا ورور د یو چا خپل او یا هم د یو چا د سیمې دی. ستاسو کلتور، ارزښتونه، ملي گټې، ملي ارزښتونه او ټوله جغرافیه اوس له هر ډول تیري، جاسوسي او ناامني څخه په امن کې ده، دا هغه څه دې چې زموږ او ستاسو له گډ کار څخه یې سرچینه اخیستې ده. په خپل منځ کې مو اشرارو ته ځای مه ورکوئ څوک چې هم ستاسو د حکومت پر ضد راپورته کیږي، تشخیص یې کړئ سرچینه به یې حتماً بهرنۍ وي. ستاسو د هر څاڅکي اوبو د خوندي کولو چارې په چټکۍ سره روانې دي؛ د هیواد ټول بندونه به په اساسي ډول ورغول شي، یوازې موږ اړ یو چې د نړیوالو اصولو له مخې د ټاکل شوې اندازې اوبه نورو هیوادونو ته ورکړو چې په بدل کې به یې موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته پیسې راکوي او د همدې پیسو څخه به د خپل هېواد د زراعت، صنعت او پر مختګ په برخه کې کار واخلو. بې کاري له منځه تللې، هېڅ واکمن د خپل موقف څخه په استفادې پر خپلو خلکو فرعونیت نه شي کولای، د دوی پر دنده د پاته کیدو او شړل کیدو رضایت ستاسو سره دی. په علمي برخه کې د ټول هېواد د اتباعو روزل بې له تبعیض او تعصب څخه پیل شوي دي، تاسو ورسره همکاري وکړئ، هڅه وکړئ خپل اولادونه ښه تربیه کړئ؛ ځکه چې دوی ستاسو د راتلونکي رهبران، واکمنان او مشران دي. علمای کرامو ته مو په حکومت کې ځای ورکړی دی، ځوانان به مو د ولسي جرګې له لارې د خپلو سیمو ستونزې حلوي؛ خو د پخوا څخه په ډېر لوی توپیر.

هو له پخوا ډېر خلاف په دې مانا چې:

ټولو د ولسي جرګې استازي به نور یوه میاشت په پلازمېنه کې تیروي او د کال پاته یولس میاشتې به د خپلو خلکو تر څنګ، په همدې یولسو میاشتو کې به دوی د خپل ولس په منځ کې له ټولو ستونزو څخه ځان خبروي، د ستونزو د له منځه وړلو په موخه به یې جدي هڅه کوي، کومې چارې چې د مرکزي حکومت مسوولیت کېږي، هغه باید پر هغه وخت له مرکزي حکومت سره شریکې کړي؛ څو لویه فاجعه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې جوړه نه شي. په ټول کال کې به یوه میاشت د ټول هېواد استازي پلازمینې ته راځي، همدلته به دوی د راتلونکي کال لپاره د خپلو سیمو لپاره ترتیب سوي پلانونه شریکوي چې په هغه کې به د ښاروالي، پرمختیایي پروژو، نویو بستونو، پوهنې او نظامي برخي اړوند خپلې ستونزې او وړاندیزونه شریکوي. له دې وخت پرته دوی یو نه شي کولای چې یا هم د هېواد بلي سیمې ته سفر وکړي بې له کلنیو رخصتیو او نه هم بهر ته د سفر کولو حق لري؛ یا هم یې بې له دې چې زه (ولسمشر) به یې د یو ځانګړي کار په موخه بهر ته لېږم. دوی زما او د خپلو سیمو د خلکو ترمنځ د وصل ارزښت لري، په خپلو سیمو کې له نورو چارواکیو سره د ستونزو د له منځه وړلو او ښه پلان شریکولو مسوولیت لري، دوی د خپلو خلکو پر سر معاش او امتیاز اخلي ځکه باید ټول وخت هلته تیر کړي. په پلازمېنه کې بې له ډلبازیو، بهرني سفرونو، مخالفتونو او د خپل اصلي هدف له هیرولو ماسېوا دوی په تیر کې بل هېڅ نه دي کړي.

د ولسي جرګې د ټولو استازیو معاشات به یوازې د میاشتې یولک افغانۍ وي، او نورې اضافي حسابونه یا پیسې په فساد کې شمېرلي کېږي؛ دوی ته نور د دسترخوان، یاهم تر یوه تن د زیاتو ساتونکي لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تر یوه موټړ د زیاتو د چلولو اجازه نشته، دوی اړ دي چې د خپلو خلکو په منځ کې له مساوات راوستلو وروسته په امن کې ژوند وکړي. که دوی فساد او یا ظلم وکړي، نو دوی به خود هغه وخت له لسو موټرو او لسو ساتونکو سره ګرځي؛ اوس په ټول هېواد کې حالات عادي دي، هېڅ دښمن نشته او دښمن که پیداکېږي له ظلم څخه پیداکیږي او یا له ملت سره د رامنځ ته شوې فاصلې له کبله به پیدا کېږي.

د ولسي جرګې د ټولو استازیو له زیاتو مصرفیدونکو پیسو څخه به اوس حکومت هغه پیسې په هېواد کې د هغو بې سرپرسته یتیمانو لپاره په مصرف ورسوي چې په راتلونکي کې ور څخه زموږ هېواد رنځ ویني، د دوی ښه روزنه او پالنه به د هېواد یو بل اقلیت هم په اسلامي، وطني او انساني مینه وروزي.

همداسې د قدرمنو وزیرانو اړوند باید ووایم چې نور یې وخت دی چې خپلې په سمه توګه سره ترسره ګړي او خپبلو کارونو ته ژمن واوسئ، مه پرېږدئ چې د نورو په څیر یا هم بې تابیعته سئ او یا هم د زندان د تمبو مېلمانه سئ. تاسو د خپلو خلکو خادمان یاست، بادارن له ځانه مه جوړوئ، خپل هېواد خپله مور وګڼئ او ښه پالنه یې وکړئ، که تاسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خپلو دندو څخه ناقانونه ګټه واخلئ تاسو به ډېر پښېمانه سئ. یو ځل بیا یې د ټولو د خبرتیا په موخه یادونه کوم چې په هېڅ ځای، کور، دفتر، ولسي جرګه، وزارت، ښارنوالي او یا یو بل ځای باندې امنیتي موانع نه غواړم. څو چې تاسو انصاف و نه کړئ تاسو ډاډه ژوند نه سئ کولای، دا چې زه ستاسو تر څنګ پرتې موانع لیرې نه کړم تاسو د ظالم او مظلوم په حال نه خبرېږئ. تاسو ښه وکړئ چې ښه درسره وشي، تاسو د خپلو خلکو خدمت وکړئ همدا خلک به ستاسو ساتنه وکړي. هغه وخت بیا نه لویو موټرونو او نه هم ډېرو ساتونکو ته تاسو اړتیا لرئ؛ ځکه ټول ملت به ستاسو ساتونکی وي.

په تالار کې ناسو ټولو یو بل ته په غریبانه انداز سره کتل، ملامت نه وو ولسمشر د دوی اصلي حیثیت ور وښوی، تر دې خبرو وروسته تالار دومره چکچکو پر سر واخیست چې هر څو ولسمشر د مننې، مننې الفاظ و کارول د دوی چکچکې نه کرارېدې، وروسته تر دوو دقیقو تالار ارام شو چې ولسمشر خپلې خبرې بیا پیل کړې:

کومو کسانو چې د خپلو سیمو اړوند یا هم ستونزې یا وړاندیزونه راوړي وو، ما هغه ټول نوټ کړل، ستاسو تر رسیدو وړاندې یا هم وروسته به یې په اړه ډېر ژر اقدام وکړم. ستاسو هره سالمه نیوکه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې هېواد د حکومت د پاينښت لامل کېږي، موږ ستاسو ږغ نه بندوو په هغه صورت کې چې له قانوني لارې څخه په قانوني بڼه ستونزه او پلان دواړه شريک کړئ.

ځينې ستونزې عوام د دښمن په لاس ورکوي، هغوی ورباندې شخوند وهي، هدف يې د حکومت کمزوري کول وي نه اصلاح، له داسې فعاليتونو ډډه وکړئ.

زه نن اعلان کوم چې زموږ د هېواد قانون د الله(ج) سپېڅلی کتاب دی، ټول محاکم دې د الله(ج) حدود عملي کړي، تر قران، حديث، اجماع او قياس را وروسته هغه څه چې د وخت د حاکمانو په واک کې ورکړل شوي له ښه غور کولو وروسته دې ترسره کوي. ځکه چې په اسلامي هېواد کې اوسو، مسلمانان زيږيدلې يوو، بايد چې د خپل رب(ج)قوانينو ته غاړه کېږدو، د نړيوالو تړونو په مورد به زه هېڅ هغه سازماني يا اتحادي قانون ونه منم چې زموږ له دين يا ارزښتونو سره په ټکر کې وي.

ټولې هغه رخصتۍ چې بې له اړتيا يې په هېواد کې ټول سيستم يوه ورځ په ټپه درولی وي، د کار او ټولنيزو چارو وزارت ته مې امر کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له منځه يې يوسي، نه غواړم چې ملت مې يوه ورځ هم له نورې نړۍ څخه شاته پاته شي. زموږ د سياست توازون اوس تر پخوا ډېر پر خپلو ګټو را څرخي، موږ د نړۍ له ټولو هېوادونو سره سالمې اړيکې لرو، نړيوال زموږ سره په ډېرو برخو کې بې له کومې فکري او معنوي ګټې څخه مرستې کوي.

اوس مهال تاسو خپلو سيمو ته ولاړسئ، زما پيغام درسره ورسوئ او د خپلې ښې راتلونکې په موخه له يو بل سره ګډ کار وکړئ. يو بل ورغمئ، تعصبات له منځه يوسئ او ټول تر يوه واحده رهبري لاندې ژوند وکړئ.

ډېره زياته مننه. ژوندی دې وي د هېواد باتمدنه ملت.

په تالار کې ټولو ډېرې چکچکې وکړې چې اخير کې موږ ترې را ووتو د ماپښين درې بجې وې چې ارګ ته دننه شوو، له ستړيا څخه د خلاصون په موخه مو يوه يوه پياله چای و څښلې او لږ وخت مو ارام وکړ. ارام به نو له کومه وو، د ولسمشر تازه پرېکړو هېوادوال ډېر خوشحاله کړي وو. دوی کلونه کلونه له همدې خلکو څخه سرټکوی، نن هغه فرعونيان ولسمشر بيرته له خپلو خلکو سره يو ډول کړل او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی منځ ته يې ور ولېږل. نور به يوازې د دوی ښې کړنې د دوی ساتنه کوي.

څلور بجې وې چې ولسمشر سره د کړې وعدې د ترسره کولو په موخه د هغه اطاق ته ورغلم؛ ولسمشر کالي اغوستي و، ځان يې ښه سره سيټ کړی و، پرېکړه مو وکړه چې دباندې ووځو. موږ دواړه په يو موټر کې کېناستلو تر شا مو يو بل د ساتونکو موټر راپسې روان کړ. د ولسمشر د معشوقې کور ته ورسيدو هغه مو موټر ته را وخېژوله، په همدې وخت کې ولسمشر ماته وويل چې ما له خپلې معشوقې سره پخوا لا نکاح تړلې، زما خوښي په همدې کې وه چې د مينې ژوند وکړو، کله چې مېرمنه خپل د خاوند کور ته راسي، خاوند يې ورسره عادي کېږي. بيا هغه ډول ژوند خوند نه لري څنگه چې تر واده وړاندې په سفر او يو لنډ مجلس کې وي. دويم زه ويريدم چې زما دويمه مېرمن زما کمزوري و نه گڼل شي، ځکه مې هر څه پټ ساتلي وو. دا چې اوس زما د هېواد اولني کارونه په ښه شکل سرته ورسيدل؛ بې له ډېرو مصرفونو او مراسيمو به موږ تر دې گډ سفر وروسته خپل کور ته ولاړ شو. په هغو پيسو چې موږ يې د واده د مصرف لپاره لگوو پر هغو باندې به د هېواد يتيمانو ته په هر ولايت کې د هغه ولايت په مقام

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې مېلمستیا جوړوم، څو هغوی ټول د خپل هېواد د مالکیت احساس وکړي. له خپلو حکومتي چارواکو سره له نږدې اوسیدو سره بلد شي او په راتلونکي کې ترې هېڅ و نه ویرېږي. سفر مو همداسې ادامه لرله د کابل په ښار کې گرځیدو، ولسمشر او مېرمنې(مینې) یې په خپلو کې سره خبرې کولې؛ د ښاریانو له ښاریتوب او موډرنتوبه ډېر خوښ وو، د ښار په سړکونو کې د تگ راتگ او امنیت ډېر سم حالت وو، ولسمشر ستایه ووئیل: ...

رغیدو. د هېواد پر وروستیو پرمختگونو یې خبرې کولې، وروسته یې خپلمنځي خبرې بس کړې. د ښار ښکلا یې خبرو ته خاتمه ورکړه، ښار تر پخوا ډېر ښایسته شوی وو؛ لوړې ودانۍ، ښاري نزاکتونه، پراخ سړکونه، د سړکونو پر سر هېڅ یوې خور او سر چوک کاریگر نه ښکارېدی، پر هر سړک چې به مو ور مخه شوه هېڅ امنیتي موانع یا لار بندي نه لیدل کیده. د کابل په غرونو کې د دنگو دنگو ودانیو، رنگیدلو کورونو جلا مزه کوله، د ښاروالي له لوري په نړیوال سیستم برابر د ترافیکي قوانینو په موخه عصري لارښوونې، ترافیکي اشارې، د ښاري بسونو تگ راتگ، منظمې د مسافرو ټکسیانې. تا به ویل چې په کوم بل هېواد کې گرځم. د ښار ټولې کارخانې یې له ښاره ایستلې وې، څو د ښار په پاکه هوا کې بدلون رامنځ ته شي. په ټول ښار کې د میلې لپاره ښکلي په نړیوال معیار برابر پارکونه، د سړوکونو پر سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوايي پلونه، هغو ځايو ته چې اړتيا به يې تر سترګو کيده، زموږ سفر ډېر ګړندی وو تا به ويل چې دا مو وروستی ځل دی بيا نه را ووځو. نه پوهېږم ولې خو په يوه خبره پوه شوه چې د هر څه بدلون موږ ډېر هڅولو، څو ډېرې سيمې ووينو او خوند ترې واخلو. جمعه وه، ميلې ته ډېر خلک راوتلي وو، د ولسمشر مېرمنې ولسمشر ته وويل زه غواړم چې تاسو يو بل فرمان هم صادر کړئ، ورسره سم يې نرمه موسکا وکړه.

ولسمشر يې په سترګو کې سترګې خښې کړې، ورو يې وويل: ووايه ستا لپاره خو يو فرمان ډېر لږ دی!

مينې يې زياته کړه؛ د خپل هېواد ټولو خلکو ته د هرې جمعې په ورځ په ټولو تفريحي پارکونو کې مېله وړيا کړئ، دا ملت له کلونو ستړيا وروسته اوس ټوله اوونۍ د خپل هېواد او ځان لپاره کار کوي؛ ښه به وي چې حکومت يې په اوونۍ کې ورته يوه ورځ د مننې يا ستاينې په موخه مصارف پر ځان ومني.

ولسمشر ته يې پلان خوند ورکړ، ژر يې د نوټ په کتابچه کې وليکل او د عملي کيدو ژمنه يې وکړه. په همدې وخت کې ولسمشر دا ځل له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل جیب څخه هغه لوی غټ سګرېټ (سیګار) را وکېښ، تر لیتړ سره لمبه پورته سوه. د موټر تر تورو ښیښو دود ووت.

هر څومره چې و ګرځېدو هېڅ بې نظمي، ټولنیزي نابرابری او یا نشه‌یان مو ونه لیدل، یو بل ښه‌والی دا هم وو چې د هېواد د هرې سیمې خلک د خپلو پېژندپاڼو پر وخت بایومیټریک شوي وو. تر ډېره دوی د جرمو یا ناقانوني کړنو ترسره کولو ته زړه نه ښه کاوه.

د قرغې بند ته ولاړو، د هېوادوالو خوښي او د دې بند ښکلا د افغانستان ښکلا زیاته کړې وه، بیرته ښار ته راوګرځېدو. موبایل ته مې زنګ راغی چې اوکې مې کړ، د کډوالو د چارو مسوول ځوان وو، و مې پېژندی، وربادې غږ مې کړل ، ماول خیر؟

هغه ویل زه پوره ډاډ درکوم چې د ډیورنډ کرښه د هغې غاړې افغانانو له منځه وړې، اوس یې له باډر، ځنځیر او تورخم څخه معلومات راته رسیدلې دي، زه به تاسو ته پر وخت تازه معلومات درکړم؛ ټلیفون یې کاټ کړ. د بدن وریښتان مې داسې جګ ودریدل، دا هغه حالت وو چې موږ پر اسمان غوښتی خدای(ج) پر ځمکه را کړ. ولسمشر پوښتنه وکړه؛ خیرت و، چا زنګ وهلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیان مې ورته وکړ. د ولسمشر مینې ژر خپل موبایل را وکېښ، که
ګوري هر څه رښتیا دي. د ډیورنډکرښې پر سیمه خړې دوړې
ښکارېږي، د ځینو سیمو انځورونه ښه سم ښکارېدل. د هغه بلې غاړې
خلکو دا کرغېړنه کرښه نه غوښته، موږ ټول هک پک شو، له خوښۍ
څخه هېڅ نه پوهیدو چې اوس څه وکړو.

ولسمشر وزیر دفاع ته زنګ ووهی چې عاجل د ډیورنډ اړوند سیمو ته
د هوا له لارې ځانګړې ځواکونه ورسوئ او هلته هر چاره په خپله
تعقیب او کنټرول کړئ؛ ما له هر څه خبر وساتئ، د هغو افغانانو ساتنه
وکړئ او په موضوع ځان خبر کړئ، ټلیفون یې کاټ کړ.

احمد خان را ته بیا ځلې زنګ ووهی او ویې ویل: زما د معلوماتو پر
اساس چې سل سلنه دقیق دي، د هغې غاړې ټول افغانان غواړي چې د
ډیورنډ کرښه له منځه یوسي، زموږ تر واک وتلې خاوره زموږ سره
پیوند کړي او لوی افغانستان یو ځل بیا پر پښو ودروي. تر خبرو
وروسته مو ټلیفون کاټ کړ، موږ هم د دارالمان سړک ته را رسیدلي
وو، د خوښۍ ترڅنګ موږ باید د عامه نظم ساتنه هم کړې وای.
ولسمشر ته مې په دې اړه وویل چې هلته د نظم ځانګړي ساتونکو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېږلو امر ورکړئ، څو په دې اړ و دوړ کې د ټولو خلکو د سر او مال ساتنه وشي. ولسمشر هم ومنله یو پېغام یې چاته ولېږی.

ولسمشر زما څخه نظر وغوښتی او پوښتنه یې وکړه چې څه فکر کوې!؟

ما ورته وویل زه ډېر ښه فکر کوم، دا زموږ د نیکونو او تاریخ یوه لویه هیله وه، دا چې له کلونو راهیسې موږ د خپل نس د ډکولو لپاره ډوډی نه لرله، ټولنیز نظم نه و، زورواکي حاکمه وه، لوږه تر هرڅه زیاته وه، قانون تر پښو لاندې کیدی، کاري زمینه هېڅ نه وه، د مسلک خاوندان چا نه پېژندل، زراعت ختم و، صنعت ته چا زړه نه ښه کاوه، حکومت د ځان او ملت د ځان غم خوړی؛ نو په داسې حالت کې چې موږ په خپله په نس نه و ماړه، موږ به د لوی افغانستان نارې وهلې د هغې غاړې خلکو به راپورې خندل چې هر ډول و، د دوی ژوند تر موږ ښه و.

دا چې نن زموږ د هېواد قانون پر پښو ودریدی، ټولنیز نظم رامنځته شو، د تاریاکو او چرسو کښت په زراعت وا وښتی، د غنمو صادرات مو هند او پاکستان ته کېږي، زراعت بشپړ پرمختګ وکړ، د نشه‌یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکو کښت بند شو او کاروباریان یې په سزا ورسیدل، هېواد مو د ښه امنیت له امله د اسیا په څلور لارې بدل شو؛ چین، پاکستان، تاجکستان، هند، ایران، ازبکستان، ترکمنستان او اروپایي هېوادونه اوس د خپلې ښې راتلونکې په موخه موږ ته اړتیا لري. له ټولو اروپایي، افریقایي، امریکایي او اسیایي هېوادونو سره ښې اړیکې، سالم او با توازونه سیاست لرو. غلا، غله، فساد، مفسدین، ناامني او جاسوسي له منځه ولاړل. د هېواد ټولې اوبه را وتړل شوې، اوس موږ ترې په قانوني توګه پیسې هم تر لاسه کوو او د خپل هېواد برېښنا مو هم تولید کړې چې ورسره صنعت پرمختګ کړی، له صنعت څخه مو هېوادوالو ښځینه او نارینه وو ته د کار زمینه مساعده شوې ده. د لوړو زده کړو په برخه کې د نړۍ له مشهورو پوهنتونونو سره، د زده کړیالانو په روزلو کې هوکړه لیکونه لرو، زده کړه د ټولو اساسي حق وه او په دې برخه کې ټولو ته د زده کړو چاپیریال او امکانات برابر شوي و. د ښوونکو او نظامیانو لوړو معاشاتو د قانون په تطبیق او د جرمونو په کمښت کې د پام وړ بدلون راوستلی و. د ښوونځیو تر څنګ د مدرسو رغېدا لوی بدلون و چې ورسره د ټولو دیني فریضه هم ادا شوې وه. د خویندو لپاره بېل ښوونځي او ځانګړی ښوونیز نظام پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو ودریدی، هغو ښځو ته چې د لیک لوست وړتیا یې نه لرله په شرکتونو کې ورته کاري چاپیریال برابر شو، ټولو یتیمانو ته میاشتنی معاش ورکېدی. خان، وزیر او بزگر په یو ډول د هېواد له اساسي حقوقو څخه استفاده کولای شوای. د هېواد اقتصادي حالت پر پښو ودریدی چې ورسره سم نړیوال سیاست خپلواکه شو. لویې لارې او فرعي سړکونه په اساسي ډول جوړ او ورغول شوو. د هېواد د هر ولایت ښکلا او ښاري پرمختگونه د خلکو زړونه وړي دي، د ټول هېواد برېښنا اوس بې له کومې ستونزې په عمومي ډول د هر وگړي تر کوره رسیدلې ده. د هېواد هره برخه ځلېږي، د مالیې وزارت د راپور پر اساس د هېواد کلنی عاید اوس تر پخوا زیات دی. نظامي برخه د مسلکي روزنې وروسته پر پښو درېدلې ده، موږ په سیمه‌یزه کچه تر ټولو ښه پوځ لرو، د هېواد له ټولو طبیعي زیرمو ښه ساتنه کېږي. د اړتیا پر اساس یې استخراج کېږی. د هر ډول قاچاق مخه نیول شوې ده. په نورو هېوادونو کې اوس د هر افغان عزت او حیثیت د امریکایي هېواد له اتباعو سره یو ډول دی، هلته زموږ د هېوادوالو سره اوس هېڅ ډول ظلم نه کېږي؛ نو گران ولسمشره تر دې نو بل کوم کار ته اړتیا ده چې باید وي او یا وروباندې انسان فکر وکړي!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولسمشر زما تر دې خبرو وروسته د لومړي ځل لپاره وویل: اوس ډاډه شوم چې ما ستا په ټاکنه کې هېڅ تېروتنه نه ده کړې.

چې حقیقت شي دې حالت د انسان په سترګو کې حتماً د اوښکو چینې پر بهیدو را وستې، ملامت نه و، سفر مو یوڅه تیز کړ، په ډېر لږ وخت کې تر ارګه پورې را ورسیدو. ټول هغه د کاري ټیم ځوانان مې خپل څنګ ته را و غوښتل؛ زه، ولسمشر، د ولسمشر مینه او هغه لس کسه‌یزه کاري ډله په یو ځانګړي اطاق کې دننه کېناستلو. هر یوه هڅه کوله چې خپل کار مخته یوسي، زموږ ټول تمرکز د ډیورنډ اړوند دې لویې تاریخي پیښې ته و.

د معلوماتو پر اساس ټول ازغن سیم له منځ وړل شوی و، هلته تللو ټولو مسوولینو د سیمې حالت کنټرول کړی وو، هېڅ کومه بده پېښه نه وه شوې. د هغې غاړې ټولو افغانانو غوښتنه وکړه چې ولسمشر دې همدلته راشي موږ وینو او ورسره خبرې کوو.

د هېواد ټولې رسنۍ او خلک اوس پر همدې موضوع د خوښۍ خوشحالۍ خبرې کولې، هغوی ولسمشر ته د ورتګ په اړه خپل غوښتنې کولې، له نېکه مرغه ولسمشر زه خپل څنګ ته ور وغوښتم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهېدم چې حرکت کوو. همداسې و، زه ولسمشر او د ده مینه یوځای په هوایي پرواز کې ولاړو. د خوست په ښایسته ولایت کې چې د ډیورنډ کرښې نیمایي کیده، د لیدنې ځای ټاکل شوی وو. هلته ورسیدو، امنیت خوندي و، نظم بالکل برابر و. د هغې غاړې ټولو پښتنو له خپل منځه یو استازی ټاکلی و چې د خبرو لپاره ولاړ شو، موږ همداسې د ټولو مخ ته ولاړ وو، استازي ډېرې لنډې خبرې وکړې، یوازې دومره یې وویل چې اوس موږ هېڅ جلاوالی نه منو، موږ بل هېڅ قانون نه منو، موږ به ټول خپلې تذکرې"شناخته کاردونه" وسوځو او تاسو راته خپل پېژندپاڼې راکړئ. موږ د لوی افغانستان هیله نن ور پوره کوو، دوی مخکې تیاری نیولی و؛ شنه لوخړه پورته شوه ټولو خپلې تذکرې وسوځولې.

ولسمشر ټولو ته د ژر تابیعت ورکولو او پېژندپاڼو د وېشلو امر وکړ. د ټولنیز نظم په موخه، د عامه نظم ساتلو، او په وروسته کې د ښوونځیو، لوړو زده‌کړو، حکومت کې د ګډون، د قانون حاکمیت او ښاري پرمختګ په موخه ژمنه وکړه. د ولسمشر معشوقې د هغې غاړې ټولو افغان میندو او خویندو ته د کار، زده‌کړې او ښه ژوند کولو وعده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه، د دوی لپاره د ټولو اړتیاوو پوره کولو په موخه مسوولو چارواکو ته ځانګړې لارښوونې وشوې.

همدلته ټولو را ټولو شویو پر یو ځای په لوړ اواز سره وویل: د ملت بابا دې ژوندی وي چې ورسره د ټولو هېوادوالو پر شونډو همدا کلمې ویلې کیدې؛ د ملت بابا دې ژوندی وي!

په درنښت!

خپل کور، کندهار

1401/7/18

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library